

عیشقی خودا له نیوان مهولهوی تاوگۆزی و مهولانای رۆمیدا

م. ئهركان حسين صبرى

زانكۆی گهرمیان، كۆلیژی پهره‌رده، بهشی زمانی كوردی.

د. شهیدا رهشید محمد

زانكۆی گهرمیان، كۆلیژی پهره‌رده، بهشی زمانی كوردی.

ریكهوتی وەرگرتنی توێژینهوه ۲۰۲۴/۱۰/۱۲ ریکهوتی بلاوکردنهوهی توێژینهوه ۲۰۲۵/۰۶/۲۲

پوختهی توێژینهوه:

عیشقی راسته‌قینه عیشقه بۆ خودا وند، ئه‌گهر عیشق به مانایه‌ك به‌رهممی سه‌رسامبوون بێت به‌ جه‌مال و جوانی مرۆف و مه‌خلوقات یان جوانی ئاكار، ئایا خودا وند سه‌رچاوه‌ی هه‌موو جووره‌ جوانیه‌كان نیه؟ بۆیه لای عاریفه‌كان عاشق بوون به‌ جوانی مه‌خلوقات ڕیگه‌ی عاشق بوونه به‌خودا وند. دواچار ئه‌شقی خودایی ئه‌شقی مرۆف و سه‌روشت و مه‌خلوقات و ته‌ناهنه‌ت به‌رد و دار و ئازمێش به‌ دواي خۆیدا ده‌هینیت، ئه‌گهر به‌روانینه‌ عاشق و عاریفه‌ گه‌رمه‌كانی و مەك رابیه‌ی عه‌ده‌وی و مه‌ولانای رۆمی و حافیز و ئیبن عه‌رمی و مه‌وله‌وی و مه‌حوی، ده‌بین چ عیشقی قوول بۆ مرۆف و مه‌خلوقات له‌ هه‌ناویاندا كلیه‌ی كردوه، تاناستی په‌ڕۆشی بۆ نه‌یاران و ناحه‌زانیشیان. عیشقی راسته‌قینه شو‌عه‌مه‌ر بوونه به‌ ناو مه‌كانی خودا وند، ئاوێته‌بوونه پێیان، تا به‌وه ده‌گات كه خودا وند به‌رموێت (من ده‌بم به‌ چاوی ئه‌و به‌نده‌یم كه پێی ده‌بینی و به‌و ده‌سته‌ی كه پێی ده‌گرت و....) تا كو‌تایی فه‌رموده قودسییه‌كه، ئه‌مه‌ش پایه‌ی به‌ وه‌لی بوونه، ئه‌ولایای خودا له‌لای خه‌لكیش ئه‌ولیان، خودا له‌ ناو خه‌لكیشدا جاری خۆشه‌یستیان بۆ ده‌دات.

بۆیه له‌م سۆنگه‌یه‌وه توێژینه‌وه‌كه‌ی ئێمه باسكردنه له (عیشقی خودا له‌ نیوان و مه‌وله‌وی تاوگۆزی و مه‌ولانای رۆمی دا)، بریتیه له‌ توێژینه‌وه‌یه‌كه‌ی به‌راوردكاری و دابه‌ش ده‌ییت به‌سه‌ر دوو به‌شدا:

به‌شی یه‌كه‌م باسكردنه له‌ چه‌مك و ماهیه‌تی عیشق، ده‌یینه‌ دوو ته‌مه‌ر، ته‌مه‌ری یه‌كه‌م پێكدیت له‌ باسكردن له‌ زاراوه و چه‌مکی عیشق، ته‌مه‌ری دووهمیش ته‌رخان كراوه بۆ جوهره‌كانی عیشق.

به‌شی دووهم بریتیه له‌ سه‌ ته‌مه‌ر، ته‌مه‌ری یه‌كه‌م باسكردنه له‌ عیشقی خودایی لای مه‌وله‌وی، ته‌مه‌ری دووهم هه‌مان باس لای مه‌ولانا، ته‌مه‌ری سێهه‌میش پێكدیت له‌ پێشاندانی خاڵه‌ هاوبه‌ش جیاوازه‌كانی نیوان هه‌ردوو شاعیر له‌سه‌ر ئه‌م جوهره له‌ عیشق. له‌ توێژینه‌وه‌كه‌دا میتۆدی وه‌سف شیکاری به‌كاره‌ێنراوه. له‌ كو‌تاییدا ئه‌نجام و سه‌رچاوه‌كان و پوخته‌ی توێژینه‌وه‌كه‌ به‌ هه‌ردوو زمانی ئینگلیزی و عه‌رمی خراوته‌روو.

کليلة وشه: (خودا، عیشق، ئاین، مه‌وله‌وی، مه‌ولانا، مه‌عشوق)

پێشه‌کی

خودای میهره‌بان مرۆفی له‌ خۆلی زه‌وی دروست کرد و له‌ رۆحی خۆی فوی پیاکرد، بۆ ئه‌وه‌ی مرۆفکی خوا ڕه‌نگ له‌ سه‌ر زه‌وی بێته‌ کایه‌وه. هه‌ندێك له‌م مرۆفانه‌ ڕیگه‌ی گه‌رانه‌میان بۆ لای خاوه‌نی ئه‌م عیشقه‌ گرت به‌ر بۆ ئه‌وه‌ی پێیبه‌گه‌مه‌وه، ڕیگه‌یه‌ك كه‌ پره‌ له‌ سه‌ختی و دژواری و تاقیه‌کردنه‌وه‌ی قورس و تاقیه‌تپروکین، به‌لام به‌ گیان و دل ڕازی بوون به‌م هه‌موو سه‌ختیه‌ و وازه‌نیانیان له‌ گیانی خۆیان راگه‌یانده‌ به‌ کردمه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به‌گه‌نه‌ خاوه‌ن و یاره‌مه‌یان. عیشقی خودا یان مه‌عشوقی حه‌قیقه‌ ده‌یینه‌ یه‌کێك له‌و ده‌یان جوهری عیشق كه‌ مرۆف ده‌یه‌وێت وێناي بکات و ئه‌زمونی ئێوه‌ به‌گه‌ریت.

گه‌رنگی توێژینه‌وه:

عیشقیك بۆ ئه‌وه‌ی به‌توانیت قسه‌ی له‌سه‌ر به‌کمه‌یت، هه‌روه‌ها به‌ ڕیوازی ئه‌م ڕیگه‌یه‌ دابنریت، پێسته‌ پیایدا تێپه‌ر بیه‌یت و ئه‌زمونی به‌کمه‌یت. عیشق به‌ شێوه‌یه‌کی گه‌شتی، عیشقی خودا به‌ شێوه‌یه‌کی تایبه‌تی سه‌ر به‌و جوهره‌ کارانه‌یه‌ چه‌شتن قسه‌ی یه‌که‌می تیا دا ده‌کات، نه‌ك وتن. بابیه‌تیه‌که‌ مه‌ولانا وتنه‌ی :

هه‌ر چه‌ گویم عشق را شرح و بیان چون به‌ عشق ایم خجل باشم از ان

واته: ھەرچەند باسى عىشق بىكەم و رۈنى بىكەمەۋە، كە گەشتە عىشق ئىتر خەجالت دەپم و توانام نامىنىت و دۆشدامام. مەولەۋى تاۋگۈزى و مەولاناي رۆمى دوان لەم رېيوارە عاشقانەى رېگەى عىشقن، كە بە ژيانى كردهىي خويان و دواترېش لە شىعر مەكانىندا، عىشقى خودا و گەشتن بە ديوانى ھەزرىتى ھەق رەنگىداۋمەتەۋە.

مىتۈدى توڭزىنەۋەكە:

لە توڭزىنەۋەكەدا مىتۈدى ۋەسفى بەرۋاردكارى بەكار ھېنراۋە.

ناۋەۋكى توڭزىنەۋەكە:

توڭزىنەۋەكە كار كەرنە لە شىعرەكانى ھەردو شاعىردا بۆ خستەنەۋى ئەم جۆرەى عىشق و ويناكەرنەكانى خودا لە شىعر مەكانىندا. توڭزىنەۋەكە پىك دىت لە دوو بەش:

بەشى يەكەم باسكەرنە لە چەمك و ماھىيەتى عىشق، دەپتە دوو تەۋەر، تەۋەرى يەكەم پىكەت لە باسكەرنە لە زاراۋە و چەمكى عىشق، تەۋەرى دوو ھەمىش تەرخان كراۋە بۆ جۆرەكانى عىشق.

بەشى دوۋم بىرىتە لە سى تەۋەر، تەۋەرى يەكەم باسكەرنە لە عىشقى خودايى لاي مەولەۋى، تەۋەرى دوۋم ھەمان باسە لاي مەولاناي، تەۋەرى سىيەم پىكەت لە پىشانەنى خالە ھاۋەش جىاۋازەكانى نىۋان ھەردو شاعىر لەسەر ئەم جۆرە لە عىشق. لە كۆتايىدا ئەنجام و سەرچاۋەكان و پوختەى توڭزىنەۋەكە بە ھەردو زامانى ئىنگىلىزى و غەربىي خراۋمەۋەرو.

بەشى يەكەم : چەمك و ماھىيەتى عىشق

تەۋەرى يەكەم / زاراۋە و چەمكى عىشق:

ا- زاراۋەى عىشق:

زاراۋەى عىشق لە رۈى زامانەۋانىيەۋە و باسكەرنە لى بىرىتە لە ناسىنى وشە و زاراۋەكە، بۆ ئەۋەى وشەيەك بناسىرېت يان لى بۆلرېتەۋە دەپت بگەرىنەۋە بۆ سەرمەنى وشەكە. سۈھرەۋەردى بېرۋراى وايە ((وشەى عىشق لە ەشەقەۋە ۋەرگىراۋە كە گىايەكە لە باخەكاندا دەۋرېت، لە بنەۋى درمخەتەۋە سەرھەلدەدات خۆى لە درمخەكەدا بە گەشەكرىنەۋە دەئالېنېت، تا ۋى لىدېت ھەموو درمخەكە دادەپۆشېت، ئەۋەندەش كارىگەرى لە رەگ و بنەۋى درمخەكە دەكات ناۋ و خۇراكى پەيۋەست بە دارمەش بەرەم خۆى دەدزېت و تالانى دەكات و درمخەكەى لى بىيەش دەپت و درمخەكە وشك دەپت ((نادر، 2019: 63)). يان دەۋرېت ((دارىكە بە ناۋى لاۋلاۋ كە دەلكېت بە دارىكەۋە وشكى دەكات))(نورېخش، 1384: 33). بەم پىيە بنجۈنەۋانى وشەكە دەگەرىتەۋە بۆ دل و مامەلەكانى لەگەل مەعشوقەكەيدا جا نىتر ئەۋ بەرەمبەرە يارېت يان دايك، نىشتەمان بىت يان منال، يان بىرىتى بىت لە خودا، لىرەدايە الفراء بېرۋاى وايە ((عىشق رۈۋەكەكى لىنچە، واتە ئەۋ عىشقەى كە لە مرقەۋەيە، چۈنكە دەلكېت بە دلەۋە))(خورشېد، 2009: 34).

عىشق لە رۈى زاراۋەۋە واتە زۆر ھۆگر بوۋن و لە رادەبەدەر سەرقالبۈۋن بە مەعشوقەۋە، زىاد خۇشۈيەستىن و زىادەرمۈى لە خۇشۈيەستىدا، واتە عىشق رۆچۈۋن و قالبۈۋنەۋەيە (نەدەم، 2018: 104).

بىر و رايەكى تر ھەيە كە دەلېت: (وشەى عىشق ھەرچەندە بە دەگمەن لە شىعرى كۆنى ەرمېدا ھاتۋە، لە قورئان و فەرمودەى پىغەمبەرى خواشدا نەھاتە تەنھا لە يەك فەرمودەدا نەپىت كە فەرمودەكەى سۈيىدى كورى سەعیدە، بەلام لە بنەرمەدا وشەيەكى غەربىيە و لە فەرمەنگى ەرمېدا بە چەند شىۋەيەك مانا كە ھەمويان دەگەرىنەۋە بۆ سەر يەك راستى و يەك ۋاتا دوۋبارەدەكەنەۋە، ۋاتاكە بىرىتە لە زۆر خۇشۈيەستى شىك يان مرقۇك (...)(خورشېد، 2009: 34).

ۋشەى عىشق لە فەرمەنگدا بە كۆمەلېك مانا ھاتۋە، لەۋانە (عىشق ۋاتە شەيدايى و خۇشۈيەستى (ھەرشەمىي، 2022: 898). (ئەۋىن و دلدارى و ئەقېن) (روحانى، 1398: 1810). ھەروەھا بە مانا گەلى (خۇشۈيەست، مەبىت، ھاۋجىي، شتى جوان) (جەۋشەنى، 2015: 1643) بەكار ھاتۋە. لە فەرمەنگى پىراندە عىشق وىنا كراۋە (عىشق بالاترېن پەلى ناسىن و خۇشۈيەستىيە، لە تەسۋىفېشدا كارى عارف و ئەۋلىكانە، ئەۋانەى تواناي دەست بەر داربوۋنىان لە ھەموو شت ھەيە، بۆ دەستگرتن بە زاتى خوداۋە) (كەسەنەزەنى، بەرزەنجى، 2023: 760).

لېرەۋە دەردەكەۋىت كە بۆچۈن لەسەر بناغەى وشەكە زۆرە و ھەر لىكۆلەرىك لە روانگەى خۇيەۋە باسى دەكات و لە كاتى بەكار ھېنەيدا ماناي جىاۋاز لە خۇيدەگىرېت، بۆ نمۇنە كاتېك وشەكە بەرەمبەر دايك بەكار دەھىنېن جىاۋازە

لەبەرەمبەر بەكارھىنانى بۇ منداڭ يان خاك و نەتمە، ھەروھە جىاوازە بەكارھىنانى بۇ عىشقى زەمىنى يان ئەۋەى پىئىدەوترىت بۇ يار، لە ھەمانكاتدا بۇ خدا و عىشقى ھەقىقىش جىاواز دەبىت.

ب- چەمك و پىناسەى عىشق:

سەبارەت بە پىناسەى عىشق چەن راوبۇچونىك وەرەدەگرىن لەۋانە (جەۋھەرى لە (الصّاح) دا دەللىت ((العشق فرط الحب)) (خورشيد، 2009: 35) واتە عىشق ئەۋ پەرى ئەقېن و خۇشەۋىستىيە . يان (عىشق پلەى بالاي مەحبىيەتە، عىشق لە زەمەن و زۇن ناپرسىت، عىشق كارى لەۋ دىو كات و شۈنەۋىيە) (شاهين، 2012: 16) . شىخ نورەدىنى برىقكەنى پىي وايە ((عىشق برىتيە لەۋەى مۇرۇف دەگەپەننىت بە ئامانج و مەبەستى كۆتايى ئەۋىش بە ھۋى ئەۋ مەعريفەيەۋە كە لە رىگەى (كەشف و شەھود و ئىشراق)، كەشف (برىتيە لە دەركەۋىتى پەردە پۇشى لە دلى بەندەدا، قەيسەرى گوتۇۋىيەتى كەشف لە زاراۋە لاۋەردىنى پەردەيە، لە زاراۋەى عارىفەكانىشدا ئاگاداربونى ئەۋدىو پەردەيە) (شوان، 2010: 280)، شەھود (لە زاراۋەدا برىتيە لە بىننىى ھەق، دىنايى شەھودىش واتە ئەۋ دىنايەى كە بىكرىت بىننىرىت) (سجادی، 1393: 516)، ئىشراق (واتە روناكىدانەۋە و كۆى بونەۋەرمەكان لە نورەۋە دروست بون) (كەسنەزەنى و بەرزنجى، 2023: 157)، ھە بە بىننىى جوانى خدا دەگات)) (حسن، 2018: 203).

مەۋلانا لە مەسنەۋىيەكەيدا لە دەفتەرى يەكەم بەيتى (70) دەللىت ((ئەۋەى لە بوندا ھەيە و ھەبۋى راستەقىيەيە و زىندەۋە برىتيە لە خدا كە بە مەعشوق ناۋى دەبات، مۇرۇقى عاشقىش بە بى مەعشوق جەستەيەكى بىگىيانە)) (شكار، 2014: 193). دكتور ئىبراھىم ئەمەد شوان راي وايە (عىشق برىتيە لە ھەز و ئارەزۈكرەننىكى زۇر لە شتىك، عىشق ئاگرىكە لە دل بەردەبىت و دولبەر دەسوتىننىت، عىشق دەرياي بەلاۋ و شىتى خواپىيە و ھەستاي دلە لەگەل مەعشوقدا بە بى پىناۋ، عىشق دەبىتە ھەقىقىى و مەجازى، ھەقىقىيەكە خواپىيەكەيە و مەجازىيەكەش مۇرۇقىيەكەيە و زۇر جارەن بەرەۋە ھەقىقىيەكە دەچىت) (شوان، 2010: 240). ئىبن سەيدە دەللىت: ((عىشق سەرسامبۈۋون بونى خۇشەۋىستە بە خۇشەۋىستەكەى بۇ خۇشەۋىستى پاك)) (خورشيد، 2009: 34). ئىبن عەربى باس لەۋە دەگات ئاكرىت عىشق بىخىتە چوارچىۋەى پىناسەكەردنەۋە ((ھەر كەس پىناسەى عىشق بىكات، عىشقى نەناسىۋە، كەسكىش لە پىالەى ئەۋ قومىكى نەچەشتىي ئەۋى نەناسىۋە، كەسكىش بلى من لە جامى ئەۋ تىراۋ بۈۋم ئەۋى نەناسىۋە، چۈنكە عىشق شتىك نىيە كەسنىك تىراۋ بىكات)) (شكار، 2014: 38)، يان بىروانە (يىرى، 1387: 56). رابىيەى عەدەۋى باس لە عىشقى خۇداى دەگات و بە دوۋ جۇر باس لەۋ عىشقە دەگات و دەللى ((خواپە ئەگەر لە ترسى دۆزەخ تۇ دەپرستم لە دۆزەخ بىسوتىنە، ۋە ئەگەر لەبەر ئومىدى بەھەشت تۇ بىپرستم لە منى ھەرام بەك، بەلام ئەگەر تۇ بۇ جوانى ھەمىشەيت بىپرستم لەۋە بىنەشم مەكە))، ھەروھە دەللى ((خواپە ھەرىچىت بۇ من لەم دۇنيا بىراردەۋە بە دۆزەنەكانى بىبەخشە، ھەرىچى لەۋ دۇنيا بۇ مەنت دانەۋە بە دۆستەكانى خۇتى بەد، من تەنھا تۇم بەسە)) (شكار، 2014: 39)، يان بىروانە (ھلمى، 1960: 58). ھەلاچىش باس لەۋەرگرتى سىفەتەكانى مەعشوق دەگات و دەللىت: ((ھەقىقىيەتى خۇشەۋىستى ئەۋەيە سىفەتەكانى خۇت دابىننىت لە بەرانبەر سىفەتەكانى خۇدادا)) (ماسىنىۋون و بول، 2006: 35).

خوسرەۋ جاف راي وايە ((عىشقى خۇداىى ۋەك ناۋى دەريا و ئوقيانوسەكانى تىنۋىتى ناشكىنى و تىنۋىرت دەگات، عىشق لەۋ ئوقيانوسە بەرلاۋىرە تا بەدۋايدا بىرۋىت زۇرتىر نىازمەند دەبىت)) (جاف، 2015: 98). بابا تاھىرى ھەمەدانى دەللىت ((سۈۋتان دوۋ جۇرە، سۈۋتان بە ئاگر و سۈۋتان بە نور، ئەۋ كەسەى لە ئاگرەدا دەسوتىت دەبىتە خۇلەمىش و نىرخىكى نىيە. ئەۋ كەسەى لە نۇۋردا دەسوتىت دەبىتە چىرايەكە خەللى رۈۋناكى لىۋەردەگىر، مەبەست ئاگر ھەۋا و شەھۋەت و ئارەزە، مەبەست لە نۇۋرىش عىشق و مەعريفەتە)) (نەدەھەم، 2017: 28). عارفىك دەفەرمۋىت ((ترس ئاگرىكى رۈۋناكە، سكاۋا نۇرىكى رۈۋناك، عىشق و موحىيەتەش رۈۋناكى رۈۋناكىيەكانە)) (احمدى، 1392: 45).

تەۋەرى دوۋەم/ جۇرەكانى عىشق:

ئىستىزىننىرگ بە تەۋاۋى جۇرەكانى عىشق رۈۋن دەكەتەۋە، دەۋاننن لە لايمەنە زۇرەكانى بىكۆلىنەۋە، لە تىۋرى عىشقى ئىستىزىننىرگەدا، سىگۇشەيەك بونى ھەيە كە ھەرىكە لە پىكەتەكانى ئىننىما و شەھۋەت و پابەندىۋون لە يەكەك لە لۈتەكەكانى سىگۇشەكەدا ھەلەكەۋتۈۋن، بۇيە بۇ دروست بونى عىشق و خۇشەۋىستى تەۋاۋ بە تىكەلۋونى ھەرى سى پىكەتەكە بەدەست دىت. پىكەتەى ئىننىما برىتيە لە تىكەلۋون لە بابەتە سۇزدارىيەكان و وابەستەى سۇزدارى دوۋ كەس بە يەكتىر و سەرھەلۋانى پەيۋەندىيەكى دۆستانەى گەرم و گۇر. پابەندىۋون پەيۋەندىيەكى نىزىك و ھەستەردنە بە وابەستەى دلسۇزانە و ھاۋەشەردى تايەتتىرىن و قوۋلتىرىن بىرەردنەۋەكان لە نىۋان دوۋ كەس ۋەك مەھەربانى، ھەستەردن و دەربىرىنى سۇز و ھەز، ھاۋسۇزى و دلەنگى، گىرەنگىدان و گىرەنگىدان بە يەكتىر، تىگەشتىن و رىزگرتى يەكتىر بۇ يەكتىر (گلسر، 1396: 92). شەھۋەت ئامازەيە بۇ پىكەتە ۋرۋۇزىنەكانى پەيۋەندىيەكى سۇزدارانە (استىزىننىرگ، 1396: 122).

له ئهگهري تهنه يهك پښكهاته ههيت يان به تيكهكردنى دوو پښكهاته، عيشقېك دروست دهيت تهواو نيه. عيشقېك تهواو تيكهكلمهكه له ههر سى پښكهاتهى ئينتيا و شههوت و پابهندبوون. بويه دمتوانرېت بلنېن پهيوهنديهكان ههم له پرووى نوله پروك و ههم له پرووى فورمهوه جياوازن. جورمهكانى عيشق به پيى ئهم سىگوشيه برېتیه له:

يهكهه/ عيشق و خوشهويستى بهتال يان پوچ: لايههكان يهكتر يان خوشناوېت گرنگى به يهكتر دهمه تهنه له بهر ئهوى ئهوان بههوى ههستکردن به بهر پرسيارىتي بهرامبه به ژيان يان مندالهكانيان ههياه، لهم جوره عيشق و خوشهويستيهدا تهنيا توخمى "پابهندبوون" ههيه (فېشهر، 1397:131).

دووهه/ عيشق و خوشهويستى دۆستانه: تهنيا توخمى "ئينتيا" بوونى ههيه و خالييه له پابهندبوون و سهرنجراکشانى سيكسى و تهنيا لهسه مۆرى هاورپيهتى دوو كهس دامهزراوه. ئهم عيشق و خوشهويستيه هاورپيهتیهكى قول و راستهقینهيه(حسين و ئهوانى ديكه، 1400:89).

سييهه/ عيشقى سهودايى: تهنه شت كه دمتوانرېت ببينرېت لهم جوردا برېتیه له شههوت. ئهم عيشقه بناغهيهكى لهرزوكى ههيه و ههركات ئهگهري دارمانى لى چاومروان دهكرېت(مجد، 1390:83).

چوارهه/ عيشقى هاورپيهتى: جورىكى ترى عيشقه، كه پښكهانهكانى برېتين له پهمان و پابهندبوون. به برواى ئيسترنېرگ ئهم عيشقه تووشى دارمان نايهت و لايههكان بهردوامن له پهيوهنديهكهى خويان بهو دلسووزى و بهر پرسيارىتیهى كه له بهرامبه ئهركهكانياندا ههياه (ههمان سه چاره: 85).

پينجهه/ عيشقى گهژانه: يهككى تره له جورمهكانى عيشق به تيكهكردنى پښكهاتهكانى پابهندبوون و شههوت دروست دهيت. لهم جوردا ئه فاكتهرى كه دهيتيه هوى بهردوامبوونى پهيوهنديهكه زياتر ئه پابهندبوونهكه كه لايههكان بهرامبه به يهكتر ههياه و ئه شههوتهى كه ههيه به بى ههيوونى سۆز دهيت (حسين و ئهوانى ديكه: 90).

شهشهه/ عيشقى رۆمانسى: ئهوى ئهم عيشقه دروست دهكات پښكهاتهكانى ئينتيا و شههوت. ئهم جوره دهيتيه هوى دروستبوونى ئانارامى، دلراوى و بيزارى بههوى نهيوونى پابهندبوون له نيوان لايههكاندا كه دهيتيه هوى نارايزبوون له پهيوهنديهكه، چونكه عيشقى رۆمانسى له بهر مهتا بۆ يارمهتيدان و پاراستنى پهيوهنديهكهى سهقامگير و بهردوام، نههاتوه، بهلكو ورژاندن لهسهر بهمى راکشيانى نارمرووى جهستهي دامهزراوه (فېشهر، 1397:127).

حهوتهه/ عيشقى تهواو: باشترين جورى عيشقه كه له نهجامى تيكهكبوونى ههر سى پښكهاتهكه دته ناراه. به برواى ئيسترنېرگ ئهم جوره عيشقه ئايدياله. لهم جوردا كاملبوون و پښكهيشتن ريگهى خويان دۆزيمتهوه، هېچ ريگهيهك بۆ تيكچوون و جيابوونه نيه و نمونهكهشى لهم پيناسهيهى ئيزيك فرومهوه رهنك دهاتوه، كه دهليت "عيشق واتاى بهر پرسيارىتي، خهمخورى، ريزگرتن، زانين، نازادى و گهشهکردن و پهرسهندن بۆ ئهوانى تر(فروم، 139:125:8).

جورمهكانى عيشق لای عاريفهكان جياوازر وينا كراون و خراوتهه روو. ههنديكيان ئايهتى (يحبهم و يحبونه) (مانده، 5:54)، ههنديكيشيان همديسى قودسى (كنت كنزا مخيفا) (ميراخورى، 1387:296) دهكهه پيوهر بۆ پيشاندان و ويناكردى ئهم عيشقه له نيوان خدا و بهندهكانى، بهندهكان له نيوان خوياندا. عاريفى گهوهى ئيرانى روزبهان بقلى برواى وايه عيشق تهنه خوى پيناسهيهى خوى بكات، دهليت: ((تهنه عيشق و خوشهويستى دمتوانيت پيناسه و وهسفى عيشق و خوشهويستى بكات)) (بقلى، 1351:7). ئهم خواناسه گهوهيه پنى وايه جورمهكانى عيشق و خوشهويستى برېتين له:

((يهكهه/ عيشقى نيلاهي: كۆتاي مقامهكانه و تاييهته به ئههلى چاوديرى و يهكتاپهرستى و حهقيقت. ئهم خوشهويستيه له دهرهوى جيهانى سروشتيه و خوشهويستيهكى تهواو پاكه

دووهه/ عيشقى رۆحانى: بۆ مروقه تاييهتهكانه، كه به ئاگرى ههولدانيان سروشتى مرووى خويان بسوتنين و له حمز و نارمروو خويان بهدور بگرن، عيشقى ئهمانه دهگاتهوه عيشقى ئههلى مهعريفهت و زانين

سييهه/ عيشقى عهقلى: له رموتى عهقلى تهواوتى له تهنيشت نهفسى قسهكه له جيهانى مهلهكوتدا سههلهدات ئهمه سهرماتاي خوشهويستى خوداييه.

چوارهه/ عيشقى سروشتى(طبيعى): ئهم جوره بۆ مروقه ئاساييهكانه، ئهگه له جوره خوشهويستيهدا زالبوونى عهقلايهت و رۆحانيهت ههيت، ئهوا پهسهنده، ئهگه ناميلى بهرمو سروشته جهستهي و فيزيكهكه دهكشيت.

پىنجەم/ عىشقى نازەلى(بەيمى): ئەمەيان تاييەتە بە مرقۇقە نزمەكان، ئەمەش بەھۇى ئارمزوى نەفسى تاوانكارمۇه دروست دەيت، بەلام ئەگەر ئەم عىشقە لاوازه دواى قسەكردن لەگەل خۆشەويست و ھاودەم بوون لەگەلى لە دونياى مرقۇقە عاقلەكان و لە چاوى شەرىعتدا خۇى بېيىتەمۇه، ئەوا جىگەى سەرزەشت نىيە.)) (بقلى، 17:15:1383).

ئىبن عمرەبى عىشق و خۆشەويستى بە پەرسىيى بوون دەزانىت، پىي وايە خۆشەويستى (الحب) پىگەمەكى ئىلاھىيە، خودا خۇى بە (ودود) زۆر خۆشەويست و مېھربان ناو بردووه، ھەروەھا خودا بە خۆشەويست (محب) ناوھىنراوه، ئامازە بەم فەرموودەيى پىغەمبەر مەھمەد كە (ان الله جميل و يحب جمال) خودا جوانە و جوانىشى خۆشەويست(ابن عربى، 322:1270). بە برواى ئىبن عمرەبى عىشق دابەش دەيت بۆ:

يەكەم/ (حب) يان خۆشەويستن: بەماناى پاكىكە لەددا دىت، عشق خاوەنى ھىچ ئىرادەيەك نىيە لەبەرەمبەر معشوق و خۆشەويستەكەيدا .

دووەم/ و: مېھربانى زۆر كە ناوى خودايە (وود)، برىتييە لە بەخشەكانى خودا كە لەودا جىگەر بوە.

سەيەم/ عىشق: زىادەروپيە لە خۆشەويستىدا. پىمانگەيشتو كە خودا خۇى زۆر بە خۆشەويست وەسف كردووه، بەلام ناوى خۆشەويستى و عاشق لەسەر خودا بەكارناھىنرەيت. لە خۆشەويستىدا سۆز و خۆشەويستى بە شىوہەيك روو لە خۆشەويست دەكات كە لەگەل ھەموو بەشەكانىدا تىكەل دەيت و بە توندى لە باوەشى دەگرەيت.

چوارەم/ ھەوا يان داواكارى يان نازەزوو: برىتييە لە تەرخانكردى ھەموو ئىرادەيەك بۆ خۆشەويست، ھى ئەو بىت لە سەرمەتاى ئەوہى لە ددا روودەدات(ھەمان سەرچاوه، 323).

جامى عىشقى ئىلاھى بە عىشقى تەواو دەزانىت و خۆشەويستانىش دابەشى چوار گرۇپ دەكات، ئەوانىش برىتين لە:

يەكەم/ دل گەشاوہەكان: كە روحي پاكىان لە شەھەوت پاك بووہتەوہ و دلى پاكىان لە پىسيوونى سەروشتدا مردووه، جگە لە چاودىزىكردى رووخسارى دروستكراو لە دەرگەوتەكانى دروستكرىندا ھىچى تر ناكەن.

دووەم/ پاكەكان: كە روحيان پاك بووہتەوہ لە ياساكانى زۆرى و لادان، تارىكى و گىزاوى سەروشت بە گشتى، بەھۇى خەمخورى بىياكانە يان بەھۇى ماندووبوون و خۇپاريزىيەوہ.

سەيەم/ كەسانىك كەمىك رەنگى عىشقيان گرتووه: خۆشەويستى چەندىن ئەركى ھەيە، گەنگەترىن ئەركىان خۇ لەناوبردەنە لە سىفەتەكانى وەك خۇپەرسىتى، رق لە دونيا، خۆشەويستى جىھان، چىزۆمەرگەرتن بە گشتى، چىزويستىن و پەرمەستى لەزەتياں لە خۇياندا لە ناو بردووه.

چوارەم/ ناپاكەكان: كە نەفسى ئەمارىان زىندووه و ئاگرى ھەزىان نەمردووه، كەوتوونەتە قولايى سەروشتەوہ، لە زىندانى دىندەيەكدا جلىان لە بەردايە، وەسفى خۆشەويستى و سۆز بەدەرە لىيان و جەوھەرى بەزمى و ناسكى لەواندا شاراوہتەوہ، خۆشەويستە راستەقىنەكەيان بە تەواوى لەبەر كردووه و نازىزانى مەجازىيان لە باوەش گرتووه. (جامى، 352:1379)

بەشى دووەم/ عىشقى خودا لاي مەولەھوى و مەولانا:

بە برواى زۆرىنەى زاناکان و نووسەرەكان و شاعىرەكان و ئەوانەى كە بىر دەكەنەوہ و دەيانەويست چەمكەكان بناسىن تەنھا چەمكىك گرانە دەست گەيشتن بەماناكەى، بە شىوہەيكى تەواو روون .

ئەمە چ جۆرە ھەستىكە مرقۇقە تا ئىستا نەيتوانىوہ ئەم ھەستە ئاشكرا بكات. لە دنيايەكدا كە ھەموو چەمكە بچوك و گەورە و گرانەكان لە ھالەتى كەشف و بلاوونەمەدان، بەلام چەمكىك تا رادەيەكى زۆر بە نامۆيى ماوہتەوہ برىتيە لە عىشق. لەبەرئەوہى ناتوانرەيت و بزائىرەيت و ديارى بكرەيت عىشق چىيە و پىوانەكانى عاشقوون كامەيە و تاييەتمەندىەكانى چىن، ھەندىك پەرسىار دىنە پىشەوہ لەوانە، ئايا ھەموو ئەو ھەستەنەى كە ھەمانە ناويان عىشقە، ئەگەر عىشق نىيە، چىە؟ يان چۆن بتوانىن عىشقى راستەقىنە و ھەقىقى بىيىن. مرقۇقە لە سەرمەتاى بوئەوہ خاوەنى عىشق بووہ ئەمەش واى كردووه بە ئەندازەى ژمارەى مرقۇقەكان پىناسەى جۆراوجۆرمان بۆ عىشق ھەيت. لىرەوہ دەمانەويست تىروانىنى ھەردوو شاعىر لەسەر ئەم بابەتە بھەينەرو:

تەوهری یەكەم/ عیشقی خودا لای مەولەوی:

دونیای شیعری مەولەوی، بە وینەیی روبرواریکی بە ھاژە و بەسامە، خوینەر و لیکۆلەریکی زرنگی دەوێت، لە گەردەملوولی زمانە عیرفانی و فەنایەکی سەر دەرکات. بەتایبەتی بابەتی عیشق بە جوانترین شێوە لە دەقەکانیدا خۆی دەنۆینێت. پەڕوونەکی بەتین و قوڵ لە نیوان شاعیر و عیشقدا ھەیە، دەتوانین بڵیین ژبانی مەولەوی بە عیشق دەست پێدەمکات و بە عیشق کوتایی دێت.

عیشق لە روانگەیی مەولەویبەو دوو جورە :

أ/ عیشقی مەجازی: ئەم عیشقە لە روانگەیی مەولەویبەو ناتوانرێت عیشقی پاك نەبێت (عیشقی مەجازی فیرگەییەکی سەرمتایبە لە عیشقدا، یەكەم بوارە، دەستنۆیژ ھەلگرتنیکە لە دەریای عیشق)(**فەرپوەر، 1991: 279**). بۆ زیاتر رۆنبونەوی ئەمە لای شاعیر باس لە دوو واتا و دەرکەوتەیی عیشقی مەجازی دەکەین لە شیعەرەکانیدا :

یەكەم/ بالای یار: مەولەوی لە باسی عیشقی مەجازی و زەمینییدا بۆ کێشانی وینەگەلیکی جیاواز، وەك نیگارکێشێکی بەتوانا شێوەی یار دەکێشێت و باس لە ناز و عیشوە و بالای و ھتد دەکات، ھەروەھا ئەم ھەموو تاییبەتمەندیەیی یار چۆن دەبێتە ھۆی تیر باران کردنی دلی عاشق، لەم چوارینەیدا دەلێت:

دل مدق وە دەم نیشی نیشەوہ بی وە قەزای سەخت دیدە ویشەوہ (مەولەوی، 115).

واتە: بالای ئال و نازاری ئەو شوخە سەد بەلای پێویمە، کە ئەم بەلایانە دوکانی شادی و بەزم و خوشی عاشقەکانی تێک دەدات، دلی خەلک بە چز و پێویدانەکانی خۆیەو سەرقال دەکات، ئەك ھەر ئەوانی تر بەلکو خۆشی گرفتاری نازی چاوەکانی خۆی بوو. شاعیر یارەکی و باس دەکات بە یەك نیگا و بە یەك لاکردنەو چزی خۆی لە دلی دلدار دەدات و دەیخاتە ژێر نازار و ئەشکەنجەیی عیشق و خوشەوپیستیەو.

دووەم/ دائیرەیی خورشید: تاوگۆزی گۆنای یار و ڕووی یار دەشوبەتێت بە خۆر، چۆن کاتێک یار غەمیکی ھەبێت گۆنای سور ھەلەگەمەریت، ئەم سوربەیی چواندووە بە خۆر. دەلێت:

پەشینی وە ئەزم لوولوی نەسرین دا پەروین دائیرەیی خورشید تەزین دا

جای ناخوون وە خوون ئەو گۆنای بێگەرد نیشارەت وە مانگ مەینەتی دل کەرد

شیرینی قامەت قیامەت نەوہر سەلای فەرز ی بەرگ نازیەتی ناوہر (مەولەوی، 141).

واتە: یار تازیە بارە و فرمیسکەکانی بە وینەیی ئەستێرە بە ڕوومەتیا دینە خوارووە، لەگەڵ ئەوێ کە تازیە بار و غەمبارە جوانیەکانی لە دەست نەداوە، ئەم دەنگە فرمیسکە ڕووی یاریان وەك ڕۆژ ڕازاندوتمەو، کە نینۆکی لە خۆی داووە لە تاو غەم و خەفەتەکی، جی نینۆکەکانی وەك مانگی یەکشەو کە وەك خەتێکی باریک بە دەم و چاویبەو کەوتون و شوینەکی دیارە، بە ڕۆشتن و کۆچکردنی ئەم شوخە نازارە، دەنگی بەرز وەك دەنگی بانگ بڵاوبووە و پۆشینی جلی ماتەم بۆ ھەموان فەرز کرا. مەولەوی لەم شیعەرە سەرمووەدا وینای ماتەمگیر و مردوو ھەردوو لە وینەیی یاری کەم وینەدا دەکێشێت، کە نمونەیی بچوکی لە عیشقی مەجازی لای شاعیر. دەبینن ئەم عیشقە لای عاریفیکی وەك مەولەوی بەم شێوانە لە دەقەکانیدا خۆی دەنۆین. بەھۆی ئەم مۆتیقانەو دەگات بە عیشقی مەجازی ھەر ئەمانەیش زەمینەسازی عیشقی حەقیقە، کە وایبێت لە روانگەیی مەولەویبەو مەعشوقی مەجازی (لە راستیدا پڕشنگیکە یان جیلومیەکە لە مەعشوقی حەقیقی و رینۆینیکە بۆ دۆزینەو و برینی رینگەیی راستی عیشق) (**فەرپوەر، 1991: 280**)

ب/ عیشقی حەقیقی: مەبەست لەم عیشقە، عیشقی عیرفانی و خودایی، زۆربەیی دەقەکانی مەولەوی ئەم جۆرە عیشقە لە خۆدەگرێت. ئەمەش دەگەرێتەو بۆ ئەو ژینگە خێزانییە و ئەو ژینگەییە تێیدا گەورە بوو، چونکە مەولەوی سەر بە تەریقەتی نەقشبەندی بوو، ھەر زوو ئەم بیرە عیرفانییە بەرەو ئەوینی خودایی بردووە، وەك ئاگرێکی بەتین لە دل و دەروونی مەولەویدا کلپەیی سەندووە. عیشق لەم جۆرەدا (بزوتمەییەکی ئەویندارییە، ھەوینە، ژبانە، جوانترین و تەنیا رینگەیی ڕۆشتن بەرەو یەزدانە... بە بۆچوونی عاریفەکانیش سەرچاوەی بزوینەری عیشق حوسنی خودایی، جوانترین و کاملترین مەعشوق ھەر خودای سوبحانە) (**فەرپوەر، 1991: 141**). بۆ ئەو مەبەستە لە دەقەکانی مەولەویدا ئەو مۆتیف و زاراوانە زۆردەبیرێت، کە تاییبەت بە دنیایی عیرفان وەك (مناجات، مەعسیبەت، لوتف، نەجات، خەوف، رەجا، پەنھان ...) (**محەمەد، 2018: 153**).

ئەوێ ئیمە زیاتر دەمانەوێت لەم توێژینەمەدا تیشک بخەینەسەری عیشقی حەقیقە، کە لای شاعیر بە زۆر شێوە دەردەمەوێت، وەك ئەمانەى لای خوارمە:

یەكەم/ مەعشوق وەك هەموو شت: مەولەوی یێی وایە خودا یان مەعشوق لە هەموو بووندا هەیه، جا یان بە دەرکەوتنی راستەخۆ، یان لە دروستکراوەکانیدا، کە ئەمەش ڕویدا ئەوێ دەمێنێتەو لە شاعیر تەنها سێیەر، وێناکردنیش وەك سێیەر بۆ هەموو شت جگە لە خودا خۆی پێشاندانی گەورەیی ئەو مەعشوقەیه کە بە دەرکەوتنی ئەوانی تر بوونی راستەقینەى خۆیان لە دەست دەدەن، دەلێت:

نەى گرد مەوجوودى جەتۆ گرت مايه مەوجوود هەر تۆنى، ماسیوا سایه

پەنھان بى تەنھا، وەدەنت مەوج وەرد پەى شناسایی ظھووریۆت کەرد(مەولەوی، 1391: 60).

واتە: (مەولەوی گەشتووە بە عیشقی حەقیقی، لە دەقەکاندا بەشێوەیەك قالدووە لەنێو عیشقی خودا، هەموو شتەکانی دەورووبەری وەك خەیاڵ و سێیەر دەبینێت، تەنها بوونی خودا راستیە، گەورەى عیشق لای عاریفێکی وەك مەولەوی هەموو جوانیەکانی بەرھەمەیناوە لە غیابی عیشقدا جوانیەکان بونیان نابێت. ئەو عیشقە مانا دەداتە جوانیەکان و بەھۆی عیشقەو لە نەبوون دینە بوون)(شوان، 2021: 47) ھەروەھا ڕوانە(شکار، 214: 206).

دووەم/ فەزڵ و لوتفی مەعشوق: مەولەوی لەم چەند دێرە شیعردا لە خوارمە ناماژمان پێداوە داواى لیخۆشبوون لە خودای خۆی دەکات، خۆی بە خەجالت و گوناھبار دەزانێت، لە عاشقەکەى دێپارێتەو بە سۆزو مەھرمانی خۆی لەگەڵ بکات و لیخۆشبیێت:

باعیسی وجود جە ماہ تا ماہی دەلیل نیسبات سونعی نیلاہی

زیای بیناییم، نوری چەمانم سەرمايەى حیات دین و نیمانم!

من ویم مزانووی بى ئەمریم کەردەن نیتاعەى فەرمان عەبدیم نەبەردەن

عومرم سەرپا غەرقى غەفلەتەن زادی ناخرم بارى خەجەتەن

بەلام مشیۆ تۆ وە فەضلەکەى ویت کردەى من نەبۆ بەھانە پەریت (مەولەوی، 92).

شاعیری عارف پێش ئەوێ بیەوێت داواى لوتف و بەخشش و فەزلی زاتی حەق بکات، دێت وێنایی گەورەییەکەى دەکات، دەلێت تۆ کە ھۆی بوونی ئەم جیھانەى لە مانگی ئاسمانەو بۆ ماسی بنی دەریاکان، تۆی ھۆی بینین و نوری چاوم، هەموو بوون و سەرمايەى دین و ژینم، داواى ئەمانە دێت و دەلێت تۆ کە وایت و منیش ناگادارم کە بى ئەمریم لە یاسای عیشقی تۆدا کردووە، ئەویش جێبەجێکردنی و تەنەکانی مەعشوقە بە بى هیچ ئەگەریک، من کە هەموو عومرم خەجالت بارم و هەموو ژيانم بێئاگاییە، بەلام من تۆم ھەبە ئەى یار، ئەى حەزەرتی حەق، تۆیەك ئەوەندە گەورەیی کە بە وێناکردنی عەقلى من لە ئاسمانۆ بۆ بنی دەریا تازە تۆزیکە لە گەورەیی، لوتف بنوێنە و لیم خۆشە، لیخۆش بوونیک لانیق بە گەورەیی خۆت نەك بجوکی و هیچی من. لەسەر ئەم پارانەوێ بەردەوام دەبیێت لای یارەکەى و دەلێت:

نیغماز کەى جە گرد نەبەکاریى من جە ڕووی سیایی و بەد کرداریى من

پەى من کافییەن نەى گرد نینفیعال بۆ بەرھەم ویت بکەرەم پامال

مەدیە وە تۆمار کردەى و بەردەم بدیە وە زەردیی ڕوخسار ناوەردەم (مەولەوی، 93).

واتە، مەروانە ھەلە و چەپەلێکەکانی ڕابردووم، چاوت داخە و پێنێ بەسەر ئەم کردەوانەمدا، سەیری تۆمارى لادانەکانم مەکە لە یاسای عیشق، بەلکو سەیری زەردی ڕووم بکە، ئەوەندە خەجالتەم ڕەنگم نەماوە و لوتف و کەرمی تۆ نەبیێت بەرەو نەمان دەچم.

سێیەم/ عاشق لۆمەى خۆی دەکات:

داواى ئەوێ مەولەوی ھانا بۆ خودای گەورە دەبات، بە ھەلە و کردەوێ خۆی لەگەڵ نەکات، ڕوو دەکاتە نەفسى خۆی و دەلێت:

نەفسى بەد کردار، بى دینی بەدبەخت شوومی سەرگەردان خەیاڵانى سەخت

په چيش عادهت وه گوناوه كرده؟ ژاري مهروومي رحمتت وهردهن

راگه حقيقت جه ويرت شييه يادت په محبوب حقيقي نييه (مهولهوى، 94).

واته: ئه نفسم، ئه كردارى خراب بوته پيشه و كارى رۆژانه، ئه مش واى كردوه نهك سرگردان بهلكو شوميش بيت، پرسيار له خوى دهكات بو وات ليهاته؟ تو كه مه عشوقى خاوهن رحمتت هميه، ئه ياره كه بهس روى تتيكه خوى بهرمو پروت ديت، ناگات له خوته چو مامهله دهكيت لهگهلايد، دياره ياد و زيكرت بو مه عشوق و محبوبى حقيقي راست نبوه و همرزه گويى بوه. مهولهوى له دهقدا رازى خوى دهگوريت، لومهى نفسى خوى دهكات، به سرگردان و پشيو و مسفى دهكات. دهليت تاكهى بيرى ناكهتوه دواى خيال كهوتوى و ريگه راسهقينهت و نكروه به ناگا و هرومه، ئه ريگه گرته ريگه راسهقينهكه نييه، ريگه راسهقينه گهيشته به عشقى خوا. شاعير بهم لومه كردنهى نفسى بهرامبر به حزمى حق، ديهويت بهياني ئهوه بكات ئهى محبوب نهك وا بزاني من ناگام لهوه نيه كه بهدبختى بوته پيشه، نا بهلكو ئهمانه ئهليم بو ئهوهى له بازنهى ئهوه كهساندا بمينميهوه كه سر به درياى بيى رحمتى مه عشوقهكان.

چوارهم/ بوونه مايهئى نهزيتى پير: مهولهوى به زانيميهوه ئه جوړه له پارانهوهى له سهرمه ئاماژهى پيكر، دزانيت ناگاته فرياى و يار لئى خوش بيت، دهى كهواته بو ئه پيوستى به گهره عاشقان و جوانترينى عاريفهكان هميه كه پيغمبهرى خودايه، بهلكو ئه ببيت رجاكار و رزگارى بكات و بيخاتهى حلقه عيشقهوه:

سهباى ههناسه نه هروون سهده تهرز كردهن كلپه ناري نيراهيمى بهرز

په نجهت بهو نه غمهى بين وه تينهوه باوره نهى بهيت وه هزينهوه

سههلهن من روو زهره سهر نه وه رنهان ناي مايه تهسديع په غمه ممره نان (مهولهوى، 216).

واته: ئه نهى ژهن و هره و په نجه بنه به نهيه كهتا و ئاوازم بو بلئ، ئاوازي دورى له مهكان و شوينى حقيقي، ئاوازي دورى له يار، ئاوازي روو و مرگيرانم له يار، ئه وهندش تاوانبار بووم وازم له خوم هيناوه، يارمكه چ بريارنكم له سهر دهكات رازيم، بهلام كيشكه ئهويه من پيماننكي ترشم شكندوه لهگهلا پيغمبهردا، ههروه ها ئه ديت و رجام بو دهكات، ئه شه رمه زارى و بهدبختيه كم سهد هينده دهكات، ئه وى له قورئاندا بهوه و مسف كراوه و تنهكانى ههموى پيامى خوداييه، بهو دهمه موبارمكه لاي يار بو من بباريتوه، دهك بهدبخت له خوم. دواتر شاعير سودى له چيروكى پيغمبهر (نيراهيم) و مرگرتوه، له ريگه هينانهوهى مويى (نار نيراهيم)، كه ئاماژه به بو ئه ناگره بهتينهى (نهرود) كرديه، پيغمبهر نيراهيمى خسته ناوييهوه، شاعير ئاهو حسمهتى دهرونى خوى بهو ناگره چواندوه، له بهر ئهوهى پيغمبهرى زحممت داوه.

پينجهم/ ساقى: له ئهدهبى عيرفانيدا ساقى بريته له (شهرايدار و شهرايگير، رهمزه بو زاتى حق، ههنديك جاريش مهيهست له پيره، كه به شهراى يزدانى ساليكان بهرمو دنياى مملهكوت ديات) (كهسنه زانى و بهرزنجى، 584:2023). شاعير له ريگه دا به هاوكارى ئه ساقيه ديهويت بگاتهوه به كاروانى يارانى عاشقى و له جهم جينه مينييت، دهليت:

ساقى گهردى كوچ ياران دياره هومالان پهرم نه نيتيزاره

من خو تهنيا مال، وانه دهى دلتهنگ بن كهس، بار سهنكى، پاى باره بهر لهنگ

مهتر تو وه ههى ههى نه شنهى جامى مهى نهى راى پلهى سهخت فريادره سيم كهى

سا پيم دهر جامى منيچ چون ياران ههى كهروون نهو كوچ تا سهر ههواران (مهولهوى، 261).

مهريگير و هره و جامى مهيم پييه، بو ئهوهى سهرخوش بم، چونكه به سهرخوشى نهبيت ريگاي عيشق و سهختيهكانى نابريتهوه، من له چاو ياران و هاوهلهكانما كهوتوم و تهنيا شتيك كه ليم دياره توز و خولى پي خويان و ئه سپهكانيانه كه تاوى ئهدهن بو گهيشته ويسال، منيش كهوتوم نه خوم هيزى رۆشتن ماوه نه ئه سپهكشم تواناي بريى ئه ريگيهى هميه، چونكه شمله بو بهدبختى من، كه تو ئه مهيم پي دهميت ئير من بههيز ئهيم و تواناي جارنم بو دهگريتهوه و دهوانم لهگهلا كهوتنه سهر رى و ههولدان بو گهشتنه هاوهلانم بانگيشيان بكه. شاعير داوا له مه عشوق دهكات پيالهيك مهى له درياى نا كوتاي و بنى خوى پييهخشيت تا به هويهوه ئهوه ههموو نازار و نارمحهتيه ريگا هميه بيرييت و له جهمى ياران دور نهكهوتيهوه.

شەشەم/ پەردەریز : لە مەولەوی لە چەندین جێگەى بەرزو جواندا، سەرزەشتى نەفسى خۆى دەکات، پێى وایە ئەو نەفسە رێگری دەکات لە مانەوی لە بازەى دڵداراندا، پێى وایە دلى لە لایەن نەفسى خراپ و گوناھکارە ئەوەندە لە خەمى دنیا و حەز و ئارەزوومکاندا، پەردە و حىجابى نەهێشتووتە و هەموى دراندو:

دله، وەردەى نەفس گوناھ ناوەرەدە سیفەت نەرووی ذات وە پەردە کەرەدە

جە رووی بێشەرمى پەردەت درەدووە هیچ نەوێت وە تەنگ ئەودیم پەردەو (مەولەوی، 257).

واتە: ئەى نەفسى خراپم ئەزانى خەرىكى چ کارانىكى خراپ ئەنجام دەدەیت، تۆ ئەى نەفسى من تەنانت کە دەزانى شەرم و حەیا دەبێت بەى لەو زاتەى کە لەو دىو پەردە (نىقاب و رۆبەند، بە رێگرێک دەوترێت لە نىوان عاشق و مەعشوقدا (کەسەزانی، بەرزنجى، 2023: 283) وە. شاعیر بە نەفسى دەلێت تۆ عاشقى و خەرىكى نەفس پەرسیت، هەموو سنورەکانى تێپەردو، دەى هەرچۆنیکە و بە خەمى هێچو نیت، تەنھا خەمى ئەو دىو پەردەى رێزى هەبێت کە یار و مەعشوقەکتى لێ، ئەو پەردەى نەدرى، چونکە بەم بەزاندنى سنورانه پروت دەبیتو و لای یار ئەرزى و سەنگى نامێنێت.

هەوتەم/ فیراق: دوورى لە حەزەرتى حەق یەکیکە لەو بابەتەى مەولەوی وەک سالیکی رێگەى عیشق لێدواو و لە هەندێک لە شیعەرەکاندا ئامارەى بۆ کردووە. فیراق لە ئەدەبى ئاينى و عیرفاندا بە مانای داپران و جیاپونە دیت و شاعیر بەم مانایە باس لەم جیاپونە دەکات، ئەم دورى هەندێک دەردى بۆ ئەمى مەعشوق دروست کردو، کە مەگەر عاشق بێت لێبێتگەیت، دەلێت:

دیدەم وە دیدەت شای شیرین چەمان فیراقت قامەت کەردەن وە کەمان

مەزاق یەند تالى دوورى تۆ چەشتەن هوناوەکەى چەم سەرزەمین رەشتەن (مەولەوی، 277).

واتە، مەعشوقەکم، ئەى جوانترینى جوانان، دورى بوون لە تۆ بآلامى وەک کەمان چەماندووتەو، ئەوەندە لە دورى تۆ گریاوم، ئێستا خەبەرێک لە فرمێسک نیه و ئاو لە چاوما نەماو، بەلکو هەموى بوە بە خوین، ئەک هەر ئەوەندە بەلکو ئەوەندە فرمێسک رشتو زوێمەکەى بەردەستى رەنگى سورى گرتو و بوە بە خوین. شاعیر جەفای دورى یار ئەزمون دەکات و لەم رێگەى کە بێنێنى ئازارە، خۆى بۆ مەعشوقەکەى بەیان دەکات. یان دەلێت:

دیدەم (رێژاو)، رۆخسارم (زەرد)ن جە داخى (یاران)، (پیران)م کەردەن (مەولەوی، 290).

واتە، چاوم رێژاو و ئاو ئەرژینى، رۆخسارىم زەرد بوە، لە داخى دوورى یاران، ئەوەندە گریاوم کە دەنگم دەرنایەت. شاعیر لەم بەیتدا خۆى چوونو بە منداڵیکو کە کاتێک ئەوەندە دەگرى هەناسەى دەرنایەت، رۆخسارى زەرد هەلەمەریت، ئەمیش وەک ئەو منداڵە لە دورى و فیراقى یارەکەى وای لێهاتو.

هەشتەم/ مەعشوق نابینریت: شاعیر لەسەر ئەو نەوانى ناتوانیت یارەکەى بێنیت، دەلێت:

بەلام کۆن تاقەت دینى دڵدارم ئەو مە چەهرەسان، من کەتان وارم (مەولەوی، 286).

واتە: کوا من توانای بێنێنى یارم هەیه، ئەو رووى وەک مانگ وایە و منیش وەک کەتانم. مەولەوی لەم دیزە شیعەردا زۆر بە وریایانە، لە هەمان کاتدا بە ناسکیەکی زۆر و لێزانینى وەردو، باس لەو دەکات مەعشوقەکەى نابینریت بە چاو، ئەم نەبێنە بە چاو هۆکارەکەى لە زۆرى ئەو هەموو نور و رۆشنايەمە کە لە یارەمە، رۆشنايەک ئەوەندە بە تینە بە دەرکەوتنى ئەمى عاشق بونیکى دەرمەکی نامێنیت و دەسووتیت. شاعیر دەلێت من ناتوانم یار بێنم چونکى ئەو رووى وەک مانگە و منیش وەک کەتان وام، کەتان بە بێنێنى تیشکی مانگ دائەرزى و نامێنیت، ئەمیش یار هات، سوتان کە پێشەى هەمیشەى عاشقە هەلەبژێریت و لە ناو دەچیت.

نۆیەم/ دلى: (پێغەمبەرى خودا دەفەرموێت: خودا سەیرى دلتان دەکات ئەک لاشەتان) (کەسەزانی، بەرزنجى، 2023: 477). بەم پێیە لە ئەدەبى عیرفاندا جێگەى سەیرکردنى مەعشوق بۆ عاشق دله. مەولەویش بێش نیه لەم سەیرکردنى دلى و بە جێگایى مەعشوقەکەى دادەنێت. ئاوگۆزى لەم چوارینەى خوارمەدا باس لە دلتێک دەکات، ئێنجا دەچوونیت بە دارێکی لایالى بەرزایەک، کاتێک ئەم دارە باران و لافاو لێبێدات چۆن بن و رەگ و ریشەکەى دەردەکەوت، ئاو ئەک هەر دلى بەلکو رەگ و ریشەى دلتیشى بۆ یارەکەى دەرکەوتو و خوا خواى و پێشەى، دواتر دەلێت دلم وەک چۆن دارەکە بە هاتنى بايەکی تارادەمەک توند لە بن دیت و ئیتر بە یەکجارى دەکەوت، ئەوا دلى منیش

چاومرئيه بەلكو بايهك، لاكرندنه ميهك، رحممهتیک يان سۆزیک له لای يارموه بێت و بمبات و منی عاشق نهمینم و بيمه ئمی. شاعیر دهلێت:

دل بیهن وه دار سهرکهلی لای وهشت لافاوان نامان ریشهش وست وه دهشت

چه مەبرای وایین نه سیم بدۆ لیش ریشه کەنش کۆ ساکن بۆ پهی ویش (مهولهوی، 288).

دهیهم/ له دایکبوونهوهی دووهم: تاوگۆزی زۆر جوان باسی دووباره له دایک بوونهوه مان بۆ دهکات. دهلێت ههر کەس جارێکی دیکه به عیشق له دایک نه بێت، هەرگیز رێی له بهخته موری و خوشبهختی ههمیشهیی ناکهویت، واته به عیشقهوه ژيان و به عیشقهوه مامهله کردن يهکێکه له کاره گرنگ و له پيشینهکانی کەسیتی عارف، مرقايت يهک جار له سکي دایکبیهوه له دایک دهبیت، که رای خوی تیدا نییه جگه له حیکمەتی ئیلاهی، بهلام که گهوره دهبیت و رینگهی عیشق دهگریت پێویستی به دووباره له دایکبوونهوه و داكەندنی جلی منمنیکردن و وازهێنان له خود و رووکردنه مهعشوقی حهقیقی، جا که دووباره له دایکبوویهوه ئیتر سهعادت و خوشبهختی و خوش ژيان دهبیت بهشی. شاعیر به روونی لهم دێرەدا ئهم بابته ورد دهخات و دهلێت:

ههر کەس تهوهلود دوبارهش نیه نه لبت سهعادت ستارهش نیه (مهولهوی، 295).

توموری دووهم/ عیشقی خودا له دیدی مهولانای رۆمیدا:

مهولانا عارفی سهدهی ههوتی کۆچی، عشق بۆ دوو جۆری مهجازی و حهقیقی دابهش دهکات. پنی وایه عیشقی حهقیقی بریتییه له عیشق بۆ زاتی مهعبود، عیشق به زاتی خوا. مهولانا دهلێت: ههموو عیشقیك جگه لهم عیشقه مهجازیه. رۆمی عیشق به يهکێک له تايبهتمهندهکانی خودای گهوره داهنبیت، ههروهها دهلێ مرقايت توانای وسفکردنی ئهم جۆره له عیشقی نییه. عیشق له دیدی مهولانهوه ههستیکی پاکه که ههموو کەسێک تايبهتمهندی و توانای ئهوهی نییه بگات پنی. ههر کەسێک داخلي ئهم جۆره له بازنه عیشق ببيت، دهبیت کۆمهلیک سهختی زۆر له خۆبگریت و تهممولی بکات. له دیدگای مهولاناه عیشق دهردیکه که تهنها دهرمانهکهی بریتی له خودی عیشق. بهمشیهوه لهم تومرەدا باس له دیدوتیری وانی شاعیر بۆ خودا و عیشق بهو زاته له چهند روویهکی جیاوازه دهکەین.

أ/ عیشقی مهجازی: مهولانا دهربارهی ئهم جۆره له عیشق رای وایه عیشقیکه، حهقیقهته کهی وازهێناوه و رووی کردومه عیشقه دنیاوی و مرویهکه، که عیشقیکی پایدار ههمیشهیی نییه. مهولانا لهم دێرهی خوارمەدا دهلێت: ههر عیشقیك به دواي رووکاری دهرموه و شیوه و رهنگی مهعشوقهوه بوو، له راستیدا ئهمه عیشق نییه، بهلكو نهنگی و ناشرینی و ناپهسهنده:

عشق هایي كز پی رنگی بود عشق نبود، عاقبت ننگی بود (همان سهراچاوه، 36).

مهولانا زۆر به ئاگاییهوه مامهله لهگهڵ ئهم جۆره عیشقهدا دهکات و بروای وایه، مرقايت بۆ ئهوهی بگاته مهعشوقی ئهزەلی و ئهبدی پێویستی بهوه به عیشقی زهمینی و مهجازیدا تێپهر بکات. مهولانا عیشقی زهمینی دهکاته دوو بهشهوه ((يهکه میان شیوه و رهنگ هۆکار نیه بۆ خوشبوستنی، وهك عیشقی دایک بۆ منال، ئهوی تر به هوی شیوه و رهنگهوه وهك عیشقی کهنیزمهکه بۆ زهرنگهکه، که ئهم جۆره زۆر روودادات، مهولانا لهم جۆره عیشقهدا ئهمه دوهمیانی مههسته)) (ابادی، 35:1386). کەسێک که به عیشقی مهجازیدا بروات ئاسانتر دهتوانیت دهرکی عیشقی حهقیقی بکات، دهلیلی بۆ ئهمه ئهوهیه، لهبهرئهوهی عیشقی مرویی کامل نییه، عاشق توانای ئهوهی نییه مهعشوقهکهی تێر بکات، ئهمه دواي ماومهك وا له عاشق دهکات تێیگات ئهم عیشقه تهنها نیشانهیه بووه بۆ عیشقی حهقیقی و خوی نهبووه، بۆیه ئهگەر عیشقی مهجازی بۆ ئهم شیرین بووبیت، به بی گومان عیشقی ههزرمی حهق زۆر گهورمتر و به بهاتر و شیرینتره، بۆیه شاعیر عیشقی مهجازی وهك پلیکانهیهك وینا دهکات که پێویستی گهیشتنی عاشقه به مهعشوقی ناگوت، تهنانهت دهلێت:

عاشق ان وهم اگر صادق بود ان مجازش تا حقیقت می کشد (بلخی، 130:1390).

واته ((عاشقی ئهو وههم و خهیاڵه ئهگەر راستگۆ بیت، دهشیت ئهم عیشقه خهیاڵی و مهجازیه به عیشقی حهقیقی و راستهقیقه بگات)) (نثری، 186:1396). ئهگەر کەسێک بهشیومهکی راستگۆیانه وههم و وێنیهکی خودا له سهریدا دروست بکات و بیکشیت، ههر ئهم بابته مهجازیه ئهو دهگهیهنیهته کۆی حهقیقهت و دیدار.

ب/ عیشقی حهقیقی: عیشقی حهقیقی ههمان عیشقی خودایی و نهمره که له ههموو بونده بوونی ههیه، له بچوکترین بهشی ههموو دروستکار وهکاندا دهرکهوتوه، له ههریهکیکیاندا به شیوهی جیاوازه خوی وینا کردوه. مهعشوق خوایهکی

یه‌کنایه که دروستکهری هممو کائیناته و عیشقی هممو همبوو مکان بۆ ئهو ده‌گهر یتهموه. عیشق یه‌کێکه له سیفاتیه‌کانی خوای گه‌وره، له وجودی مروف دا دروستی کردوه بۆ ئه‌وه‌ی بگات به‌ که‌مال، شاعیر لیره‌دا عیشق بۆ خوای گه‌وره ده‌گهر یتهموه، ده‌لایت:

هرچه جز عشق خدای احسن است گر شکر خواری ست، ان جان کندن است (بلخی، 164:1390)

واته: هه‌ر شتێک له‌ غه‌یری عیشقی خودا جوان بێت به‌ شێوه و وەک شه‌کر خواردن شیرین بێت، به‌لام له‌ ناو مروف‌دا بریتیه له‌ جوړنێک له‌ گیاندان و نه‌شکه‌نجهدانی مروف، یان ده‌لایت:

ناف ما بر مهر او ببریده اند عشق او در جان ما کاریده اند (بلخی، 270)

واته: ناوکی ئیمه‌یان هه‌ر له‌ مندالییه‌وه به‌ سۆز و میهری ئهو بریوه، عیشقی ئه‌ویان له‌ ئیمه‌دا چاندوه.

هر کسی کو دور ماند از اصل خویش باز جوید روزگار وصل خویش (بلخی، 29)

واته: هه‌ر که‌سێک دور بێت له‌ بنه‌ره‌ت و بنه‌چه‌ی خۆی، که‌ له‌م به‌یتهدا و بنه‌چه به‌ مانای بوونه لای خودای گه‌وره و گه‌یشتنه‌وه‌یه وەک پێشتر که‌ مروف له‌وێ بووه، ناماژ مه‌یکی ناراسته‌خۆیه له‌ چیرۆکی ئادهم علیه‌ س‌لام، دووباره‌ ده‌گهر یت بۆ ریگه‌یه‌ک، شتوازی، بۆ ئه‌وه‌ی بگاته‌ خاونه‌که‌ی و وه‌صلی له‌گه‌ڵدا بکات. وەک له‌ ته‌مهری پێشتردا باسکرا، مه‌به‌ست له‌م جوړه‌ی عیشقه و وردبوونه‌وه‌ی ئهم توێژینه‌مه‌ش باسکردنه له‌م بابته‌، بۆیه‌ پرووده‌که‌ینه‌ دیدی پ‌ومی و بزانی له‌ شیع‌ر مه‌کانیدا چۆن وینای کردوه.

یه‌که‌م/ عیشق وه‌ک ده‌رمان: مه‌ولانا باوهری وایه‌ عیشق ده‌رمانی هممو نه‌خوشیه‌ جه‌ستی و روحیه‌یه‌که‌، وه‌سیت ده‌کات بۆ هممو مروفه‌کان ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وێت ژیا‌نتان پ‌ر مانا بێت ئه‌وا عاشق بن، چونکه‌ عیشق که‌ شاعیر مه‌به‌ستی عیشقی حه‌ز مه‌تی حقه‌ ده‌رمانی هممو ده‌رد و ئازاره‌که‌نه، ده‌لایت:

هر که را جامه ز عشقی چاک شد او ز حرص و جمله عیبی پاک شد (بلخی، 29).

واته: هه‌ر که‌سێک جلوه‌یه‌ری خۆپه‌رستی و ئه‌نانه‌یت له‌یه‌ر زۆری عیشقی خودا بدر یت، ئه‌وا له‌ هه‌ر عه‌یب و په‌له‌ و نه‌نگیه‌ک پاک ده‌بیتهموه. به‌م پێیه‌ عیشق تیمارکهره. له‌سه‌ر ئهم دیدیه‌ بۆ عیشق به‌رده‌وام ده‌بیت و ده‌لایت:

شاد باش ای عشق خوش سودای ما ای طبیب جمله علت‌های ما

ای دواى نخوت و ناموس ما ای تو افلاتون و جالینوس ما (بلخی، 29).

ئهی عیشقی خۆشه‌ویست و سه‌ودا سه‌رمان، ئهی ده‌رمانی هممو عه‌یبه‌ م‌رویی و من منکردنه‌کانمان، ئهی ده‌وا و ده‌رمانی ناشرینی و په‌ستییه‌کانمان، ئهی ئه‌فلاتون و جالینوسی ئه‌یه، تکایه‌ شاد و خوشحال به‌، چونکه‌ گه‌ر تۆ واییت، ئیمه‌ش واین.

دووهم/ قوربانیکردنی عه‌قل: پ‌ومی پ‌نی وایه‌ عاشق له‌ ریگه‌ی عیشقا ده‌بیت عه‌قلی بکاته‌ قوربانی، له‌یه‌ر ئه‌وه‌ی عیشق وەک ده‌ریای عه‌دم وایه‌ و عه‌قلیش توانا و ه‌یزی تیگه‌یشتنی ئهم ده‌ریایه‌ی نییه‌. مه‌ولانا بروای وایه‌ هه‌ر که‌سێک به‌ عه‌قل بێته‌ ناو باز نه‌ی عیشقه‌وه‌ ئه‌وا سه‌رگه‌ردان و حه‌یران ده‌بیت، چونکه‌ عیشقی خودای به‌ مه‌نتق و عه‌قلی م‌رویی هاوتا نییه‌ و له‌ویدا جیه‌ی نابینهموه. بۆ نمونه‌ له‌ مه‌سه‌له‌ی مه‌عه‌نویدا ده‌لایت:

عقل در شرحش چوخر در گل بخت شرح عشق و عاشقی هم عشق گفت (بلخی، 33).

گه‌ر به‌مانه‌وێ مانای عیشق به‌ عه‌قل بکه‌ین، ئه‌وا وەک ئه‌وه‌ وایه‌ گویند ریژنێک به‌خینه‌ ناو قورمه‌، باس و بابته‌ی عیشق و ها‌ته‌نگۆ له‌سه‌ری، ته‌نها و ته‌نها عیشق ده‌توانیت بیکات. شاعیر مه‌به‌ستی لیره‌دا ئه‌ویه به‌م نمونه‌ ه‌ینانه‌وه‌ی که‌ عیشقه ده‌توانین په‌سنی خۆیی و عاشق و مه‌عشوقیش بکات، نه‌ک عه‌قلی که‌مه‌توانا و بچوک. یان له‌ دیرێکی دیه‌که‌دا ده‌لایت:

چون بیازی عقل در عشق صمد عشر امثال دهد یا هفتصد (بلخی، 768).

واته: ((ئه‌و که‌سانه‌ی مالی خۆیان ده‌به‌خشن له‌ ریگه‌ی خودا وەک ناشتنی ئه‌و تۆ و دانه‌به‌یه‌ که‌ حه‌وت لقی لیده‌بیتهموه و له‌ ناو هه‌ر له‌تیکدا سه‌د دانه‌ی تیدایه‌)) ((ابادی، 2200:1386)). ئهی عاشق ئهی ئه‌و که‌سه‌ی ده‌ته‌وێ بگه‌یه‌ته‌ زاتی حه‌ق،

ئەگەر عەقڵت بۆرئینیت بەرامبەر عیشقی سەمەد کە یەکیکە لە ناوێکی خودا، ئەوا یان دە قات یان حەوت سەد قات پاداشت دەدا، کە پاداشت لێردا بە مانای نزیك بونەوێهە لە حەزرتی یار.

سێیەم/ عیشق سولتانه:

بەدەم بی عیشق گمراهی، در آمد عیشق ناگاهی بدم کوهی، شدم کاهی برای اسب سلطان را (مولوی، 1380: 20).

مەولانا زاتی حەق دەچوینیت بە سولتانی سەردەمی خۆی، کە بریتییە بوو لە کەسیکی بەهێز و خاوەن دەسەلات و ھەبەنەتی تایبەتی خۆی، کەس جورئەتی نا و تەتی بەرامبەری نەبوو، سولتان یەکیکە لە سیفاتەکانی خودا، لێردا دەلێت، مەن کابرایەکی گومرا و سەرلێشواو بووم بە بێ عیشق، لە ناکاو عیشق ھات و دەرکەوت، کێوێک بوم لە سەردەمی نەزانینما، کە عیشقەکە دەرکەوت، ئەوکات بومە کایەک لە بەردەمی ئەسپی سولتانا و نەمام. کەواتە عاشق لەگەڵ بەدیار کەوتی سولتانی عیشقا لە کێوێکی لوت بەرز و گومراو دەبێتە کایەکی بەردەمی ئەسپی یارەکی نەک بەردەستی سولتانی مەعشوق. یان دەلێت:

ھەرکە در آمد بەصفش، یافت امان از تلفش تیغ بدیدم بە کفش، سوختم ان اسپر خود (مولوی، 163).

واتە: کە دەگەیتە ڕیز و سەفی ئەم زاتە ئێتر لە ئەماندایت، نەک وەک عیشقە تێپەرێکان ھەموو کات لە خەمی نەمان و لە دەستدان و تیاچوون بیت، ئەم سولتانه کە بگەیتە لای و روت بە لادا بکاتەوێ ئێتر تو لە ھەموو ژەنگ و ناخۆشی و دەرەکان دەکەیتە ئارامی و ئاسایشەو، بەلام ئەم گەشتن و لە ئارامی بووندا ھەروا ئاسان بەدەست نایەت، بەلکو پێویستە بسوتیت، شاعیر دەلێت: کە تیغەکم بینی یان شمشیرەکم بینی بە ھەلواسراوی لە کەمەری سولتانهکەمدا ئێتر سوتام، بە بێ دەرکردنی لە کەلان ئەم سوتاو، کە وینای مەعشوق بە سولتانیکی شمشیر بە دەست دەکات.

چوارەم/ شاراوایی عیشق: مەولانا بڕوای وایە عیشق وەک بوکێک وایە کە لە ناو پەردە و حجابدا، دەلێت عیشق ڕازیکی نەینی نامیزە، ڕاز بەو مانایە کە لێکەوتەکانی عیشق لە مەعشوقدا دەرئەکەوێت، بەلکو جۆرە ھەستیکە، نە دەبێت نە دەرک دەکەیت و لێی تێدەگەین، نە دەشێتێت. لێردا شاعیر نمونەی بوک بەس بۆ تێگەشتن دەھێنێت، کە بە بۆنەی جوانی خۆیەو دەیوێت خۆی پێشان بدات، بەلام ئەم خۆ پێشاندانە دەبێت بۆ عیشقی حەقیقی ئەنجام بدرێت و بێتە بوون. دەلێت:

عشق و جان ھردو نھاند و ستیر گر عروسش خاندە ام عیبی مگیر (بلخی، 102).

واتە: عیشق و گیان ھەردووکیان داپۆشراو و شاراو، ئەگەر بە بوکم چواندووە مەکە عەیب بەسەر مەو ڕەخنەم لێمەگرە، چونکە بوک بۆ ھەمووان داپۆشراو و کەس جگە لە زاوا ناتوانیت ببینیت، یان دەلێت:

گرچە تفسیر زبان روشنگر است لیک عشق بی زبان روشنتر است (بلخی، 33).

واتە: گەرچی تەفسیر و وتن بە زمان ڕوونە و گریوگۆلە ی تیانییە، بەلام عیشق بە بێ زمان ڕۆشنترە، شاعیر لەم دێردا دەلێت عیشق بریتییە لە چەشتن نەک و تەن، زمان ھەرچەندە توانی ھەبێت و بیوێت بە ڕوونی و ڕەوانی لەسەر عیشق بدوێت و قسە بکات ناگاتە ئەوێ بە بێ زمان لەسەری بێتە گۆ، بە بێ زمان ھاتنە گۆش باسکردنە لە دنیای چەشتن و ئەزمونکردن. زیاتر لەسەر ئەمە دەروا و دەلێت ئەگەر بێم شەرحی تو بکەم بۆ ھەموو خەلکی، ئەوا زەرەم داوێ لەم شەرحکردنە شەرحی تو، بۆیە وەک ڕازی عیشق دەشارمەو:

شرح تو غبن است با اهل جهان همچو راز عشق دارم در نهان (بلخی، 644).

پنجەم/ نەتوانینی وەسفی عیشق: مەولانا عیشق وینا دەکات بە دەریایەک کە کۆتایی نییە و مەسەف لە وەسەف و ویناکردنیدا بێتوانایە، ئەو تەنھا عیشقە دەتوانیت وەسفی حەل و ھەوای خۆی بکات، دەلێت:

در ننگد عشق در گفت و شنید عشق دریایست قعرش ناپدید (بلخی، 748).

واتە: باسکردنی عیشق لە وتن و بیستندا کارێکی بێھودە و دور لە عەقلە، چونکە عیشق دەریایەکە کە کۆتای و بنی نییە. لەبەر ئەوەی عیشق یەکیکە لە سیفاتەکانی خودای گەورە، وەسەف و ویناکردنی سیفاتی خوداش توانای دەوێت بۆ ویناکردنی، شاعیر ئەم سیفاتە بە دەریایەک دەھێنێت، کە کۆتایی نییە و ناشکری بە وتن و بیستن لێبەدوینی. دەکەیت قەترە قەترەکانی دەریا ببینن و وەسفی بکەین، بەلام، کە ھاتە سەر خودی دەریا ئێتر مەعقول نییە.

شه‌شهم/ فهنا بوون له ریگه‌ی عیشقد: شاعیر بروای وایه له نئیوان عاشق و مه‌عشوقدا بونیکه دهرکی نییه و نه‌وه‌ی هه‌یه و دهمینیه‌وه تهنه‌ی عیشقه، وه‌ک نه‌وه‌ی کاتیک په‌پوله‌یه‌ک له ده‌وری ئاگرێک ده‌سوریتیه‌وه و په‌رمه‌که‌ی ده‌سوتیت، نازانریت نه‌وه‌ی ده‌سوتیت په‌ری په‌روانه‌که‌یه‌ی یان پریشکی ئاگره‌که، به‌لام نه‌وه‌ی دهمینیه‌وه تهنه‌ی عیشقه، شاعیر ده‌لایت:

عشق ان شعله است، کو چون بر فروخت هرچه جز معشوق باقی، جمله سوخت (بلخی، 666).

یان ده‌لایت:

همچو پروانه شر را نور دید احمقانه درفتاد، از جان برید (بلخی، 462).

واته: ((ئهم كه‌سه وه‌ک په‌روانه پریشکی ئاگره‌که‌ی وه‌ک نوری حق بېنیوه و خۆی فرده‌داوته ناویه‌وه ((نثری، 1396: 679)). بویه شاعیر ده‌یه‌ویت پیمان بلایت له ریگه‌ی عیشقد تهنه‌ی یه‌ک شت بوونی هه‌یه نه‌ویش فه‌نا بوون و وازه‌ینان و تواناوه‌ی عاشقه و نه‌مه‌ش به‌ ئازادانه و له ریگه‌ی گه‌یشتنه‌ی کۆی مه‌عشوقدا ده‌کات، بۆ نه‌وه‌ی بېسه‌لمینیت عیشق کاتیک ماناداره‌که واز له هه‌موو وجودت به‌نییت، ئهم ریگه‌یه‌ی پره‌ له نازار و سه‌ختی، به‌مه‌ش سالکی ئهم ریگه‌یه‌ی به‌ ژيانی ئهم قوربانیه‌ی ده‌دات و فه‌نا ده‌بیت.

حه‌وته‌م/ عیشق سه‌فه‌ره: عیشق بریتیه‌ی نه‌ی له دانیش و وه‌ستان و دۆش‌دامان، به‌لکو بریتیه‌ی له سه‌فه‌ر بۆ لای یار، ئهم یاره‌ نه‌گه‌ر زاتی حق بیت نیت کۆتای و خالی گه‌شتنی تیا‌دا نه‌ی و عاریفی ئهم ریگه‌یه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی و له جیهانی دواتریشدا له‌م سه‌فه‌ره به‌ردوامه‌ به‌لکو بگات به‌ کۆی یار. ئهمه‌ و له شاعیر ده‌کات خودا وینا بکات به‌ هه‌موو بوون، بلایت من سه‌فه‌ر ئهم بۆ لات، ده‌لایت:

خورشید را حاجب توی اومید را واجب توی مطلب توی، طالب توی، هم منتهی هم مبتدا (مولوی، 1).

یان ده‌لایت:

اگر گیرم اگر شاکر تویی اول تویی اخر چو تو پنهان شوی شادی، غم سرسام می گردد (مولوی، 173).

شاعیر ده‌لایت له‌م مه‌یدانی عیشقه‌دا من سه‌فه‌ر ده‌که‌م بۆ لای تو، که‌ تو داواکار و داواگیراو و سه‌مه‌تا و کۆتایشی، هه‌روه‌ها ده‌لایت هه‌رچی به‌ گاور به‌ یان مرو‌فیکی سوپاسگوزار، تو یه‌که‌م و تو ئاخری. له‌به‌ر پێدانی ئهم سیفاتانه‌ به‌ مه‌عشوق به‌ ئاگییه‌وه له‌ لایه‌ن سالیکه‌وه، له‌ کاتیکدا مرو‌فی په‌ریشانی ئهم ریگه‌یه‌ی بروای وایه‌ که‌ نه‌گه‌ر نه‌مه‌ش ئهم سیفاتانه‌ پێشان نه‌دات یان توانای به‌یانکردنی نه‌بیت، ئه‌وا زاتی حق زۆر له‌مه‌ زیاتر هه‌له‌ده‌گریت و خاوه‌نیه‌تی. مه‌ولانا له‌م دێرانه‌ی خواره‌مه‌دا کۆشش ده‌کات سه‌فه‌ریکی حه‌قیقی بکات و به‌م زاته‌ نا کۆتایه‌ بگات، زاتیک که‌ لای ئه‌و نه‌ مه‌کانیک و شوینیکی دیاریکراو هه‌یه‌ نه‌ زه‌مان و کاتیک، و له‌ مرو‌فی عاشق ده‌کات هه‌ول بۆ بالا بوون و به‌رزبونه‌وه‌ و میعراج بدات و دور به‌کۆتیه‌وه‌ له‌ حاله‌ته‌ زه‌مینییه‌کانی خۆی و روو به‌ بالا و به‌رزبونه‌وه‌، روو به‌ خودا بروت، وه‌ برۆینه‌وه‌ بۆ ده‌ریا بی‌ بنه‌ بیکۆتاییه‌که‌ی خۆی، ئهمه‌ له‌ کاتیدا ئیه‌م بۆ لای زاتیک هه‌نگاو ده‌نه‌ین که‌ جیگه‌ و مه‌کانی بریتیه‌ له‌ لا مه‌کان، ده‌لایت:

ما ز بالایم و بالا می رویم ما ز دریاییم و دریا می رویم

ما ز انجا و از اینجا نیستیم ما ز بی جاییم و بی جا می رویم (مولوی، 506).

هه‌شته‌م/ دل: به‌لخی بروای وایه‌ ئهم عیشقه‌ی که‌ ئاماژه‌ی پیکرا جیگه‌که‌ی بریتیه‌ له‌ دلی مرو‌فی عاشق. به‌ بروای زۆرینه‌ی زۆری عاریفه‌کان له‌وانه‌ مه‌ولانا جیگه‌ و مه‌کانی حق بریتیه‌ له‌ دل. وه‌ک وترا عیشق بریتیه‌ له‌ ده‌ریایه‌کی بېینی بیکۆتای، تهنه‌ی جیگه‌یه‌ک بتوانیت ئهم بوونه‌ گه‌رمیه‌ له‌ خۆی بگریت دلی سالک و ریبواری ئهم ریگه‌یه‌یه‌. ده‌لایت:

دل تورا در کوی اهل دل کشد تن تورا در حبس اب گل کشد (بلخی، 55).

واته: دل تو ئه‌بات بۆ لای کۆی خاوه‌ن ده‌که‌کان، به‌لام جسم تو له‌ زیندانی ئاو و خۆلدا سجن ده‌که‌ن. شاعیر باس له‌ دل ده‌کات مه‌به‌ستی ئهم ده‌می ناو سینگ نه‌ی به‌لکو، وه‌ک له‌ ئه‌ده‌بیاتی عیرفانیدا هاته‌وه‌ مه‌به‌ست لێی رۆحی مرو‌فه‌که‌نه‌، که‌ چه‌ند ده‌توانیت گه‌وره‌ ببيت تا راده‌ی جیبه‌نه‌وه‌ی عیشقی خودای تێیدا، ئه‌گه‌ر روو به‌ خاوه‌ن دلی راسته‌قینه‌ برۆیت.

نۆيم/ عيشق كليله: شاعير له زۆر ئىك له شيعر مەكاندا كە لە خوار موه هەندىكى دەخريته روو، باس لەوه دەكات كە ناوى (فتتاح) ى خواى ميهربان كليلى كردنهوى هەموو دەرد و ناخوشى و بەلاكانى مرقفه. واتە كە خدا مەعشوقت بوو، پرووت ليكر د ئيتىر كردنهوى دەرگاكان كاريكى زياد لە ئەندازە ئاسان دەبیت، بۆ نمونە دەلایت:

ای گشاده هزار در بر ما وی بداده به دست ما مفتاح (مولوی، 160).

ئەو هەزار دەرگای لەسەر ئێمە کردوتموه، چونکە کلیل و مەفاتیحەکانی بە دەست ئێمە داوه.

یان دەلایت:

زانك نامش هست مفتاح مراد جان تو/ زود نام او بگو تا در گشاید زود زود (مولوی، 229).

مورادی ناوی تۆی عاشق ناوی ئەو كە مەعشوقەكەتە و ناوی فەتاحە، فەتاحێك كە دەست بەدامان نامێنێتەوه لە كردنهوى هیچ دەرگایەك، چونكە ئەو خۆی خاوەن دەرگا و خاوەن كلیلێشە، بۆیە تەنها ناوی بەنێه ئەوا زۆر بە خێرای دەرگاكان دەكرێنەوه. مەولانا یەكێك لە مەبەستەكانی بریتیه لە ئازاد بوون و ڕەها بوون لە زبەدانی جەستە، ئەمەش بە پرووگە گۆڕین بۆ لای مەعشوقی حەق و ئازاد بوونی رۆحی لەو هەموو دەرگایە جەستە و دنیا.

تەوهری سنیهم/ خالە هاوبەش و جیاوازهكان:

هەردوو شاعیر خالی هاوبەش و جیاوازیان هەیه، دەرکرت پێش باسکردنی جیاوازی و هاوبەشیەکان سەرنج بخەیه سەری بەشیوەیهکی گشتی، وەك:

سەبارەت بە سالی ژيان و مردنيان، مەولەوی (1806، 1882)، بەلام مەولانا (1207، 1273).

هەردوو شاعیر لە سەردەم و رۆژگاریکی دور لە یەكتر ژیاون، مەولەوی سەدەى نۆزدەهەم، بەلام مەولانا سەدەى سیازدەهەم.

هەردوکیان لە سەرپێیازی سۆفیزم بوون و باوریان بە تیوریای (یەكێتی بوون هەبوو).

شاعیرەكان پیر و مامۆستا و مورشدیان هەبوو، مەولانا (شمسی تەبیزی) سەرچاوەی شیعری بوون و بەقوڵی کارپێتکردو، مەولەوی تاوگۆزی موریدی (سیراجەدین) بوو، بەلام پەيوەندیەكەى بە بەراورد بە مەولانا دۆستانە بوو. واتە هەردوو شاعیر بەگەرنگ لێیان روانیوه، رێبوارانی ئەم رێگایە لەبەر سەختی و دژواری رێگەكە پێویستیان دەبیت بۆ ئەوهی دەستگیربێن بەكەن لەكاتە سەختەكاندا هاوکار و هاوخمیان بن بۆ گەشتن بە ئەنجام. هەردوو شاعیر لەم خالەدا لەیهكچوون، كە خاوەنی پیر و رابەری خۆیان. هەرچەندە لە نمونە شیعریەكاندا تەنها لای مەولەوی باسمانکردو، بەلام لای مەولانا زۆر بەروونی لە دیوانی (شمس)دا ئەم گەرنگیە دەرەكەوت.

بە شیکردنەوهی دهقه شیعرییهكانی هەردوو شاعیر، كە بۆ عیشقی خۆدایان وتو، هەندێ خالی هاوبەش و جیاوازیان بۆ روونیوتەوه، بەلام خالە هاوبەش و جیاوازییهكان تەنها لەو دهقەكاندا بەدەست هاتوون لە توێژینهوهكەدا بەکارمان هێناوه، وەك لەم خالانەى خوار موه دەبینریت:

1- شەمسى تەبیزی گەریدهیهك بوو، زۆر جار مەولانا بەهۆی ئەو قوڵی پەيوەندیان بەرپەرچ دراوتەوه، بەپێچەوانەوه شیخ و مورشدەكانی مەولەوی، خاوەنی پێگەیهکی كۆمەڵاتی بەرز بوون بەدەیان زانا و ئەدیب لە سایهیاندا دەرکەوتن.

2- سەرچاوەی دروست بوونی عیشقی حەقیقی لای هەردوو شاعیر بریتیه لە عیشق مەجازی. ئەم جۆره عیشقه لە نێوان هەردوو شاعیر بەشیوەیهکی لێكچوو دەرکەوتو، هەردوو شاعیر پێیان وایه عیشقی مەجازی پێویستیهکی رێگەى عاریفەكانە یان عاشقەكانە بۆ ئەوهی بگەن بە عیشقی خۆدایى .

3- مەعشوق یان حەزەرتی حەق، لە نێوان هەردوو شاعیر بە هاتن و دەرکەوتنی بونێك جگە لە ئەو نامێنێتەوه. لای مەولەوی ئەم عاشقە دەبیتە سێیه بە دەرکەوتنی مەعشوقەكەى، لای مەولانایش بە دەرکەوتنی مەعشوق عاشق بوونێكى دەرەكی نامێنیت و دەسووتیت.

4- بەخشش و لوتقی عاشق لەنێوان هەردوو شاعیر دەبینریت، ئەم دەرکەوتنەى خۆدا لای مەولەوی بریتیه لەو هیزه بالادەستەى سەرچاوەی لێخۆشبوون و وەرگرتنەوهی عاشقە لەلایەن مەعشوقەوه لەكاتێكدا لە یاساكانی عیشق لایداوه. لای مەولانا ئەم جۆره لوتقی خۆدا كاتێك دەرەكەوت، عیشق دەبیتە دەرمان و هەموو عەیبە

- مرۆبى و جهستهيهكانى لئيدهمالئيت و پالفتهمان دهكات بۆ ئهوهى شاد و خوشحال بين وه بچينهوه ناو بازنهى خوشهويستانى خودا.
- 5- ساقى و مهى گير له شيعرهمكاني هەردوو شاعيردابەديار دهمكون، مەبەست لئيان پيدانى جامى مهى له دهريايى بېكوتايى عيشقى ئيلاهى، بۆ ئهوهى بتوانن لەمپهرو و ريگريهكانى ريگهكهيان به فەرامۆشى بسپيرن، ساقى لئيردا هاوكارى شاعيران دهكەن بۆ ئهوهى له كاروانى يارانيان دوانهكەمون و لەسەر ريگهه گهيشتن به مهعشوق بەردەوام بن.
- 6- فيراق و دورى و دابران له حەزەرتى حەق، بابەتتىكى هاوبەشه له نيوان هەردوو شاعير دا له تويزينهوهكهدا تەنها لاى مەولەوى ئاماژەمان بۆكردوه .
- 7- نەبيني عيشق و عاشق، له نيوان هەردو شاعيردا بریتيه له خالتيكى هاوبەش و پنيان وايه كه معشوق نابيترت. مەولەوى يارى وەك مانگ وينا كرده و خۆى وەك كەتان، مەولانايى پنى وايه عيشق بریتيه له بوكك و لەنيو پەردە دايه، وەك جۆره هەستىك وايه نه دەبينریت و نه دەرک دەكریت و نه دەشيبستریت.
- 8- دل به كانگا و جيگای مهعشوق دادەنریت له نيوان هەردوو شاعيردا، به بوونى يەك جياوازی له نيوانياندا، مەولەوى پنى وايه وەك دارى لايلتيكى لافاو بردو وايه و چاومرپی ئهويه به هاتنى مهعشوق بۆ ناو دلى بيهكجاری هەلبەكەندريت و نەمینیت، به لام لاى مەولانا عيشق بریتيه له دهريايهكى بى بن و بى كوتايى، تەنها جيگيهكە بتوانیت ئهم بونه گهوره و فراوانه له خۆ بگریت، تەنها دلى ساليكى ئهم ريگهيهيه.
- 9- مەولانا باومرپی وايه بۆ ئهوهى مرۆف له نهخوشيه جهستهى و رۆحيهكان رزگارى بێت، پيوستى بهوه ههيه عاشق بێت. پى وايه عيشق تيماركهري ههموو ئيش و نازارەكانه. لاى مەولەوى ئهوه نابيترت.
- 10- رۆمى پنى وايه مرۆف عيشق دەبیت عەقلى بكاته قوربانى، چونكه لاى شاعير عيشق دهريايى عەدم و عەقلىش توانای تىگهيشتنى لهم دهريايه نيهيه .
- 11- مەولانا له ويناكردنكي تاييهندا زاتى حەق و مهعشوقهكهى به سولتانی سەردەمى خۆى و وينا دهكات كه كهسيكى خاوەن دەسهلاته و شكۆيهكى تاييهت بهخۆى بووه، كهس توانای نا وتنى نهبووه بهرامبەرى، ئهوه واكردوه شاعير برۆاى بهوه هەبیت خۆى پيش هاتنى ئهم سولتانی عيشقه كيونكى لوتبەرز و گومرا بووه، به لام دواتر دەبیتە (كا)ى بەردەم ئهسپى ئهم سولتان.
- 12- هەردووكيان بهرهمى شيعريان ههيوو، مەولانا تەنها به زمانى فارسى بووه وەرگيراه بۆ سەر زۆربهى زمانه زيندەكان، به لام مەولەوى به سى زمان بهرهمى ههيووه به لام بهراورد به مەولانا كهتر وەرگيراه.
- 13- مەولانا پى وايه مهعشوقهكهى وەسف ناکریت، ئهگەر وەسفیش بکریت ئهوهى شاعير له ويناكردنيدا بى تواناييه، تەنها شتيك كه دەتوانیت وەسفى حال و هەواى ئهم عيشقه بکات، تەنها خودى عيشقه، به لام لاى مەولەوى ئهوه دەرناکویت.
- 14- مەولانا پنى وايه عيشق بریتيه له سەفەر و عاشق لهم ريگايەدا ئيشى وەستان و لادان له ريگهه عيشق نيهيه، وه ئهم سەفەر له جيهانى دواتردا بەردەوام دەبیت تا گهيشتن بهزاتى حەق، ئهم سەفەر له نمونه شيعريهكانى مەولەوى نابيترت.
- 15- مەولانا سيفت و ناوى (فەتاح)ى خواى مەهربان له شيعرهكانيدا بهکاردهيى، پنى وايه کليلى کردنهوى ههموو دەرد و ناخۆشى و بهلاكانى مرۆف بههينانى ئهم ناوه دەرکرتيهوه، ئهم جۆره ويناكردنه لاى مەولەوى تاوگۆزى بهرچاو ناکویت.

ئەنجام //

- 1- له ئەنجامه خویندنهوه بۆ جۆرهكانى عيشق، دەتوانين بلين عيشق و خوشهويستى بۆ شتيك يان بابەتتيك لەنيوان دو جهمسەر دايه، له عيشقى زەمینیوه دەستپيدەكات و له عيشقى خودادا کوتايى پيدیت. واته جهمسەريكى بریتيه له عيشقى زەمینی و جهمسەريكى ترى بریتيه له عيشقى خودا. له نيوان هەردوو جهمسەرهمدا عيشق گهليكى جياوازش دەبينریت وەك (عيشقى خاك و نەتەوه، عيشقى دايك و باوك بۆ مندا، عيشقى هاورييهتى ... هتد).
- 2- دەتوانين بلين عيشق يەكێكه لهر بابەتانهى كه نهك پیناسه ناکریت، بهلكو هەولدان بۆ ناساندنى دەچیتە چوارچێوهى كاريكى بى هودمه، تەنها كات كوشتنه، پیمانوايه عيشق وەك مردن وايه دەبیت بچيتریت نهك بێته بهر باس و بوتریت.
- 3- مەولەوى تاوگۆزى يەكێكه لهر شاعيرانهى بۆ زۆر مەبەست شيعرى وتوه، لهر نيومەدهدا وەك عارفيكى ربي ريگهه عيشق له بواری تەسەوف و خوشهويستى خودادا دەستتيكى بالای ههيووه و له چەندین ديره شيعردا هەستى عاشقانهى خۆى دەربريوه.

- 4- مهولانای رۆمی له میژووی نیسلامیدا، یهکێکه لهو شاعیرانهی دهستیکی بالای ههجووه له هۆنینهوهی ئهو شاعرانهی که بۆ خۆشهویستی خودا و گهیشتن به خودا وتویهتی. بوته سهراوهیهکی گهوره لهسهه کردنهوهی ئهم دهرگایه بۆ شاعیرانی دوایی خۆی، که دهکرتیت مهولهویی تاوگۆزیی یهکیکیان بێت.
- 5- عیشقی خودا، له نێوان ههردوو شاعیردا به چهندین شێواز دهرکهوتوووه، له ههندێ لهو شێوازانهدا ههردوو شاعیر له یهک دهچن، له ههندێ شێوازی دیکهدا دیدگای جیاوازیان بۆ بابتهکه ههیه.

لیستی سهراوهکان:

• قورئانی پیرۆز.

سهراوهکان به زمانی کوردی:

کتیب:

- 1- ادهم، حسین سید (2018)، کوفری شیرین، چاپی یهکهم، چاپخانهی گهنج، سلیمانی.
- 2- جاف، خوسرو (2015)، مهولانای رازی نهی، چاپی یهکهم، چاپخانهی رۆژهلات، ههولێر.
- 3- جهوشهینی، عهلی (2015)، فهرهنگی کوردستانی، بهرگی یهکهم، چاپی یهکهم، چاپمهنی مانگ، کرج.
- 4- حسن، کازم شیخ (2018)، جوانیناسی له شاعرهکانی شیخ نوره دینی بریفکانیدا، چاپی یهکهم، چاپخانهی گهنج، سلیمانی.
- 5- خورشید، قانع (2009)، عشق له نێوان عهقل و نابندا، چاپی سێههم، چاپمهنی گهنج، سلیمانی.
- 6- روحانی، ماجد مهردوخ (2020)، فهرهنگی زانستگای کوردستان، بهرگی سێههم پهخشانگای زانستگای کوردستان، سنه.
- 7- سنهیی، سۆران (1991)، رساله عشق له مهولهوی ناسیدا، چاپی یهکهم، ناوهندی بلاوکردنهوهی فهرهنگ و ئهدهبی کوردی، بهیناوی شوینی چاپ.
- 8- شاهین، هیمداد (2012)، مهحوی ناسی، کتیبی یهکهم، چاپی دووهم، چاپخانهی سهردهم، سلیمانی.
- 9- شکار، سهبور عبدالکریم (2014)، چهیمی ژیان و مردن له شیعری مهولهوی و مهولانای رۆمیدا، چاپی یهکهم، چاپخانهی تاران، تاران.
- 10- شکار، سهبور عبدالکریم (2014)، رهنگدانیهوهی کهسیتی و دنیابینی ههلاج له شیعری کلاسیکی کوردی و فارسیدا به تایبتهت لای مهحوی و حافزی شیرازی، چاپی دووهم، ناوهندی غهزلهلنوس، تاران.
- 11- شوان، ئیبراهیم احمد (2010)، فهرهنگی سۆفیانیهی دیوانی جزیری و مهحوی، چاپخانهی حاجی هاشم، ههولێر.
- 12- شوان، ئیبراهیم احمد (2021)، شیعری سۆفیانیه له ئهدهبی کۆنی کوردیدا، چاپی یهکهم، نوسینگهی تفسیر، ههولێر.
- 13- کهسهنزانی و بهرزنجی، بوشرا و سهباح (٢٠٢٣)، فهرهنگی پیران، چاپی یهکهم، چاپخانهی سهردهم، سلیمانی.
- 14- محمد، نهومر قادر (2018)، لیریکی شاعیری گهروهی کورد مهولهوی، بهرگی یهکهم، چاپی چوارهم، بهرگی دووهم، چاپی یهکهم، چاپخانهی ئهنڤشه، سلیمانی.
- 15- مهولهوی، سهید عهبدوررحیمی کوره مهلا سهعید (1391)، کۆکردنهوه و لیکدانیهوه و لهسهه نوسینی: مهلا عبدالکریمی مودهریس، چاپی دووهم، انتشارات کردستان، سنه.
- 16- نادر، یاسین (2019)، چهیمکی له عیرفانی مهولانای رۆمی، چاپی یهکهم، چاپخانهی گهنج، سلیمانی.
- 17- ههشهیمی، شاسوار (2022)، فهرهنگی ئیتمۆلۆژی کوردی، چاپی یهکهم، چاپخانهی تاران، تاران.
- 18- ئهدهم، موسعهب (2017)، عیشقنامه، چاپی یهکهم، خانهی چاپ و پهخش رینما، سلیمانی.

کتیب به زمانی عهرهبی:

- 19- حلمی، محمد مصطفى (1960)، الحب الاهی فی التصوف الاسلامی، وزارة ثقافه و الارشاد القومي، مصر.

- 20- العربی، محمد بن علی بن محمد بن (1270)، الفتوحات المکیة، الطبعة الاولى، دار الکتب العربیة کبری، القاهرة، مصر.
- 21- ماسیشیون و بول، لوئیس و کراوس (2006)، اختیار حلاج أو مناجیات الحلاج، التکوین للطباعة و نشر، دمشق.

کتاب به زمانی فارسی:

- 22- احمدی، بابک، چهار گزاره از تذکره الاولیا، مرکز نشر.
- 23- استرنبرگ، رابرت (1396)، قصه عشق، ت: علی اصغر بهرامی، جوانه، تهران.
- 24- بقلی، روزبهان (1351)، رساله القدس و غلطات السالکین، ت: محمد جواد نور بخش، تهران.
- 25- بقلی، روزبهان (1383)، عبر العاشقین، به کوشش هانری کرین و محمد معین، انتشارات منوچهری، تهران.
- 26- جامی، عبدالرحمن (1379)، بهارستان، میراث مکتوب، تهران.
- 27- سجادی، سید جعفر (1393)، فرهنگ اصطلاحات و تعبیرات عرفانی، چاپ دهم، انتشارات طهوری، تهران.
- 28- فروم، اریک (1398)، انسان برای خویشتن، ت: علی اکبر تبریزی، چاپ دهم، بهجت، تهران.
- 29- فیشر، هلن (1397)، چرا عاشق می شویم، ت: سهیل سمی، چاپ سوم، ققنوس، تهران.
- 30- گلرس، ولیام (1396)، تنوری انتخاب، ت: علی صاحبی، چاپ چهاردهم، سایه خان، تهران.
- 31- میرا خوری، قاسم (1381)، مکاشفات صوفیان، انتشارات شفیع، تهران.
- 32- نوربخش، جواد (1384)، در خرابات، چاپ چهارم، انتشارات پیدا قلم، تهران.
- 33- یثربی، سید یحیی (1387)، فلسفه عرفان، چاپ ششم، مؤسسه بوستان کتاب، قم.
- 34- ابادی، ولی محمد اکبر (1386)، شرح مثنوی موسوم به مخزن الاسرار، جلد اول، چاپ دوم، نشر قطره، ایران.
- 35- نثری، موسی (1396)، نثر و شرح مثنوی، دفتر اول و دوم، ضاٹ اول، بنطاة ترجمة و نشر کتاب ثارسة، تهران.
- 36- نثری، موسی (1396)، نثر و شرح مثنوی، دفتر سوم و ضهارم، ضاٹ اول، بنطاة ترجمة و نشر کتاب ثارسة، تهران.
- 37- بلخی، مولانا جلال الدین محمد (1390)، مثنوی معنوی، چاپ اول، دفتر نشر مصطفی، قم.
- 38- ابادی، ولی محمد اکبر (1386)، شرح مثنوی موسوم به مخزن الاسرار، جلد پنجم، چاپ دوم، نشر قطره، ایران.
- 39- مولوی، جلال الدین (1380)، کلیات شمس تبریزی، تصحیح: بدیع الزمان فروزانفر، ضاٹ اول، دوستان، تهران.

گوفار به زمانی فارسی:

- 40- ابادی و واردی، حسین و سارا (1400)، زرین تاج، نظریه مثلث عشق استنبرگ و انطباق ان با دو منظومه خسرو شیرین نظامی و ویس و رامین اسعد گرگانی، سبک شناسی نظم و نثر فارسی (بهار ادب)، دوره 14، شماره 4.
- 41- مجد، امید (1390)، پروانه، نظریه مثلث عشق استنبرگ و انطباق ان با عقاید سعدی، زن در فرهنگ هنر، دوره 2، شماره 4.

محبة الله بین مولوي تاجوزي ومولانا رومي

ملخص البحث

العشق الحقيقي هو عشق الله، فإذا ما كان العشق يأتي بمعنى الإعجاب بجمال الإنسان والمخلوقات أو جمال الأخلاق، أليس الله هو مصدر الجمال بأنواعه؟ لذا، فإن عشق جمال المخلوقات عند العارفين هو الطريق للوقوع في عشق الله. ومن ثم العشق الإلهي يجلب عشق الإنسان والطبيعة والمخلوقات وحتى الحجارة والأشجار والحيوانات، وإذا نظرنا إلى العشاق الكبار والصوفيين مثل رابعة العدوي ومولانا الرومي والحافظ وابن عربي ومولوي ومحوي نحس بالعشق العميق الذي يكونه للإنسان في دواخلهم، لدرجة الاهتمام بمعارضيتهم وأعدائهم. العشق الحقيقي هو الاشتعال بأسماء الله الحسنى، والاندماج بها، حتى الوصول إلى قوله تعالى في الحديث القدسي ((...فإذا أحببته كنت سمعه الذي يسمع به وبصره الذي يبصر به ويده التي يبطش بها...))، وهذا هو درجة الولي، فأولياء الله أولياء لدى الناس أيضاً، ويعلن الله محبتهم بين الناس.

وفي هذا السياق إذا أردنا تعريف العشق، فنحن على دراية بأن التعريف يكون للأشياء الملموسة والعلمية، أي ما هو شائع ومنشور، والعشق من المفاهيم التي ليس من السهل تعريفها مثل الأشياء المعروفة، لا تعريفه حسب، بل ليس من السهل الخوض فيه وتمييزه في اللغة والكتابة والكلام. يمكننا أن نصنع للعشق معان لغوية وثقافية، ولكن لا يمكننا إعطاء تعريف وافٍ. هناك أشياء كثيرة أصغر من العشق لا نستطيع تعريفها أو التعبير عنها، مثلاً: رائحة الزهرة أو جمالها، يمكنك القول أن الزهرة جميلة أو رائحتها طيبة، ولكنك لا تستطيع تجسيد راحتها أو جمالها و كتابتها، من أجل أن تكون قادراً على الاحساس برائحتها عليك أن تشم أنفاسك الممزوجة وأن ترى الألوان الممزوجة في نظرك، أي أن تكون في خلوة معهم. العشق كما ذكر ابن عربي ومولانا الرومي وغيرهما من المتصوفة لا بد من تذوقه ثم الشعور به، ولذلك فإن بحثنا يدور حول (عشق الله بين المولوي التاوگوزي ومولانا الرومي)، وهو دراسة مقارنة وينقسم على فصلين:

تناول الفصل الأول مفهوم العشق وطبيعته، وينقسم على مبحثين، المبحث الأول تناول مصطلحات ومفاهيم العشق، والمبحث الثاني خصص لأنواع العشق.

أما الفصل الثاني فيتكون من ثلاثة مباحث، المبحث الأول يتناول العشق الإلهي عند مولوي، والمبحث الثاني يتناوله عند مولانا، أما المبحث الثالث والأخير فيتناول نقاط التشابه والاختلاف بين الشاعرين حول هذا النوع من العشق. وقد تم اعتماد المنهج الوصفي التحليلي في الدراسة. وأخيراً تم عرض نتائج البحث ومصادره وملخصه باللغتين الإنجليزية والعربية.

الكلمات المفتاحية: (الله، العشق، الدين، مولوي، مولانا، المعشوق)

The love of God between Maulavi Tawgozi and Maulana Rumi

Summary of the Research:

True *ishq* (transcendental love in Sufism) is the *ishq* for God. If *ishq* in one meaning, is being astonished by the beauty of humans, creatures and manners, is it not that God is the source of all the types of beauty? Thus, for the Arifs (people of high gnosis in Sufism), being in love with the beauty of creatures is the path for being in love with God. Eventually, the divine *ishq* brings the *ishq* of human, nature, creatures and even inanimate objects and animals. If we look at the mystics and the great Arifs such as Rabiaa Adawi, Mawlana Rumi, Hafiz, Ibn-Arabi, Mawlawi and Mahwi, we see their deep and affectionate *ishq* for humans and other creatures to the extent of enthusiasm for their opponents as well. True *ishq* is flaming for the names of God and blending with them to the extent that God says, "I become his [God's servants'] sight with which he sees, and his hand with which he strikes..." till the end of the Hadith. This is the status of *wali* (friend of God in Sufism); God's *awliya* (plural of *wali*) are also friends among people, i.e. God bestows cordiality upon them among people.

From this perspective, if we want to introduce *ishq*, we know that definition is given to the objects which are tangible. Definition is often linked with science and the things that are familiar to people or people have often dealt with. However, *Ishq* is among the concepts which cannot be easily defined and not only that, but also explaining and distinguishing it linguistically and in writing is not an easy task. We can explain *ishq* from a linguistic and cultural perspective, but we cannot define *ishq*. There are other smaller things than *ishq* that we cannot define or express either such as the scent or the aesthetics of a flower. You can only say a flower is beautiful or it has a nice smell but you cannot write down or make that beauty or smell tangible. So, to feel its beauty and nice smell you have to blend the smell with your breath and blend its appearance and beauty with your sight; that is to reflect on them in solitude. *Ishq* is to be savored and then felt, as Ibn-Arabi, Mawlana Rumi and other Arifs explain it. In this regard, our research is entitled "The *Ishq* of God between Mawlawi Tawagozi and Mawlana Rumi" which is a comparative study and it is divided into two sections:

Section one explains the concept and importance of *ishq* and it is further divided into two subsections. The first one deals with the term and concept of *ishq* while the second one is dedicated to three points: types of *ishq*, *ishq* in philosophy, and *ishq* in religion.